

૨૫૨
મજમુએ વાવેલા

ઉર્ફ

રીવાયાતે કંબલીશાહ

આ ચોપડી સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ માં કાયદાપ્રમાણે રજીસ્ટર
કરાવી છે અને તેના તમામ હકો જમનાદાસ
ભગવાનદાસ કંપનીએ પોતાને
સ્વાધીન રાખ્યા છે.

૭૬૩૯

મુ આઈ

સ્વદેશપ્રકાશ પ્રેસમાં છાપ્યું.

ઇ. સ. ૧૮૮૫.

કીમત ચાર આના.

જો તમારા દીલને ખુશી કરવું હોતો નીચે લખેલી ચોષડી ખરીદ કરો.

ગુલીસ્તાને રામ.

લાગ પેહુલો.

(કે જેની અંદર પ્રખ્યાત માનારીના ગાયનો જેવાં કે જાત જાતની નવી ઇશકીયા મઝલો, કુમરીઓ, લાવનીઓ, હોરીઓ વગેરે સમાવેલાં છે; કે જે હજુ સુધી છપાયાં નથી.)

૭૭૦૨

કીંમત ફક્ત ત્રણ આના.

નવે ખેલ—નવે ખેલ— આખો ખેલ.

ગુલીસ્તાને ખાન્દાને હામાન.

(આ ખેલના ગાયનો છપાયાં છે પણ શેઅર અશઆર પ્રખ્યાત સાથે આખો ખેલ હજુ સુધી છપાયો નથી, અને આખા ખેલની ચોતરફથી માગણી હોવાને લીધે અને વળી કેટલાએક હમારા મીત્રોની ખાસ ફરમાસથી છપાવી બાહર પાડ્યો છે, જેની ખુબી જે લોકોએ ખેલ જોયો છે તે જાણે છે.)

કીંમત ફક્ત ચાર આના.

ફસાનએ અજાયબ.

ઉર્ફ

જને આલમ વો અન્જુમન આરા.

કીંમત ચાર આના.

પ્રગટ કરનાર—

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની.

કેકાણુ જુલેશર મુબંબ.

રીવાયાતે ઝરીક.

યા અલી મદદે.

ખીસ્મીલ્લા હીર રહમાંનીર રહીમ.

૭૬૩૯

૧

મોમેનો બા દહોગમ પહોચે સલામો અલેક,
કમ્બલી શાહસે બહમ પહોચે સલામો અલેક;
કરતા હયે રાવી યહાં હાલે શહીદાં બંયા,
ચસ્મ રવાં સર હો ખમ પહોચે સલામો અલેક;
દીવસે હો યાદે ખુદા કીજીએ માતમ અદા,
હયે પેહી હુકમે કલમ બહોચે સલામો અલેક;
ઊરકે હો બાચેસ ન જાત હયે વહી વાલા સીદાત,
કયા વો સહે હયે અલમ પહોચે સલામો અલેક;
રોક લે ખામાં ઝરીક ગમસે હયે ઝરો નહીક,
અખ નહી તામે રકમ પહોચે સલામો અલેક.

૨

આખા માહે મોહરમ બેલાશક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
ખડો ફાતેહા યાસીં તખ્તારક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
પહેલી તારીખ નાહે મોહરમ જમા હોતે હયે સખ જન્મા આદમ,
ખર ફલક કહેતે જુમલા મલાયક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
ચેહ નીદા અરશે આઝમસે ઉસચાં હોતી હયે કુલ ખલાયેકકો હરચાં,
તાઝીયા કરતે રીદવાંનો માલેક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
માતમી પહેન પોશાક અફસોસ આ મદીનેમે સખ અહેલે શીરદોસ,
કહેતે રોઝએ ખાતુપે સર રખ ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
ઉઠો અયે ફાતેમાં ખીનતે અહમદ હયેગી માતમે સરવરકી આમદ,
નીકલે બા જૌહરે અસ્ક ચસ્મક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
રૂયે કીરતાસપર હાલ તાહરીર કયું અદા હોવે ગમ હાયે શખ્ખી,
સર કલમકા કલમ કી હયે કઝલક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક;
લખોહે માહકુઝ પર યે લીખા હયે શશ જહતમે યે ગમકી સદા હયે,
દેખો દીલકી લગાકે ગર અયેનક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક,
યાને ખરરૂયે શાહે શહીદાં સીત્ક દીલ સાથ હરદમ અઝીઝાં,
૫૬ દરદ ઔર સલવાત સદલક ગમ મુબારક મુબારક મુબારક.

ફમેજે બન્યા ઝરીફા હયે મુજ પર શહેરે મખ્ખધમે હયે નામ અશહર,
મખ્ખીશાહમે બડા હું મુજે ઝીરક ગમ મુખારક મુખારક મુખારક.

શહેરે મખ્ખધમે હયે આશકારા છાયવાલા મહલ્લા હમારા,
અહના ઠોકરસે રસ્તમકે મારા કાંપે હયેખતમે જમશીદો દારા;
સાકીને હીન્દ રમે બોખારા કરતા હસ જલ હયે આકરે નઝારા;
હફત કાસ્વરમે શોહરા હમારા સુન ફરીસ્તોને હું કરે પુદારા;
સખ જવાંમદકા વાં હયે હારા ચમકે યકબાલકા હયે સીતારા.
આસ્માં ખમ હો કરતા હયે ફેરા ઉસ મહેલ્લેકે હરદમ નઝારા;
ક્યા મે જનત અરથે જમી હયે હર મકાંસે અયાં નકશેચી હો,
સમી કહેતે યકી હયે યંકી હયે ગોરે મલ્લાંકી મસ્જદ સહારા;
ઝાડુ કરા ઝાલો રસ્તમ નરીમાંત્સામો હરફન્દ યાર આખ અકબી,
ઉસ મહેલ્લેકે હરકુચા દર મીયાં નકશે અયેવાં હયે હરયેક પી ારા;
હયે પલે પીલતન પહેલવાં મસ્ત દસ્ત ખરદાર હમ હયે અખરદસ્ત
હફત અફલાકબી હો ગયે પરત ફતહકા સુન હમારે નકારા;
મત બકી કાવા અફરા સીયાખ ઝૌર દેખો ફરારા હયે તુસ કરગઝાર,
ચલતા હસ જાયે કીસ્કા નહી ઝૌર હયે જવાંમદકો ખસ દખ્ખારા;
હયે ફરેખુર્જ ગોદરઝો ગુન્તુમ ઝૌર પીરાનો વેશાહો બાહન,
ખારમાં બેઝનો કાવા હરદમ હયે મગસરાં ઉડાને ધુલારા;
ક્યા જમાદાર સુમેદાર હવાલદાર ઝૌર સીપાહીબી હયે ખુખ જલદાર,
ઉસ મહેલ્લેકે નાકેપે તૈયાર ભાગે દહશતસે ચોરો ચીકારા;
હયે ઇયાદતમે મશહુર યકતા ઝૌર સખાવતમે ઉસ્કે ન હમતા,
થા સખાવતકો હાતીમ જો કરતા ઉસી મસ્જદકા ખાકે તમારા;
આલેમો શીક્ષા દાં ઝૌર શાયેર નામવર ઉસ મહેલ્લેકે અંદર,
ઝૌર ફકરાએ કામીલ કલન્દર હયે વેલાયત કાલે કુસ્ત ખારા;
યે ઝરીફ હયેમા મહેસુર વાલા ઉસ મહેલ્લેકે મસ્કન હયે હાલા,
હવે દહશત અહુકો દુખાલા શેર હયે ગોયા સએફે દો ધારા;

ગોરે મુલ્લાકે મહેલ્લેકા અખાડા નીકલા,
દેખ દહશતસે મુજવરકા હયે ઝાડા નીકલા;
આયેયે ફખ્ખલીશા જાનકે આસુરખાના,
આખરશ દેખેતો મુરગાંકા ખુડાડા નીકલા;
ખાપ દાદાકે તરહ કયું નહી મહેનત કરતા,

યે મુળવર લો ફક્ત ખાતેકો બાડા નીકલા;
 હજીને કરનેકે લીચે આચે હંચે ચે કમ્બલશા,
 દેખો આહીસ્તાસે ચે ખાતકો તાડા નીકલા;
 ખેલના છોડકે અખ સારે જુગારી ભાગો,
 સુનને હચે તુમકો પકડનેકો હચે ધાડા નીકલા;
 ઇરકે ભાઇ હચે સબી દેખીએ દુખલે પતલે,
 ચેક મુળવરની ફક્ત બંચેસેકા પાડા નીકલા;
 નહી કમ હચે ચે મુળવરની જવાં મરદીમે,
 આરને મુગલોકો ચેહ લેકે કુડાડા નીકલા;
 આચે શાદીકા મુળવરકે સુનાને અહવાલ,
 ઇસ્કી કીસ્મતસે યાં ગમકા પવાડા નીકલા;
 કસ કદર મુમલોંકો મોહોરમમે હચે સુન્ની મારે,
 છોડ મજમામકે બાડીકો હચે ખાડા નીકલા;
 દુમ અમર હોતી મુળવરકો તો ઉલ્લુ કહેતે,
 ખાખતસે ઇરકે કસર દુમમે હચે આડા નીકલા;
 સુનતેહી અપની રીવાયતકો ઝરફિ ઝારેખ.
 દીલમે દુશ્મનકે હચે દરશતસે દડાડા નીકલા;

૫

આનંદ મોહરમકા અજી દેખીયો ખાલા નીકલા,
 યા મુળવરની કી હચે નાકમે ખાલા નીકલા;
 સે સીપારેકો બગલમે હચે ચલા શર્મ નહી,
 કયા જુડાપેમે ચે પડનેકો અલાલા નીકલા;
 બાપ દાદા બે તેરે પીતેચે ફેની તાડી,
 ઉન્ના બેટા હચે તુ અખ પીને મસાલા નીકલા;
 અરસ ઘાટી યા મુસલમાન બનાયે તુજકો,
 બેટકો કહેતા હચે બાહેર તુ કસાલા નીકલા;
 દુરસે સમોમે લખતે હંચે મુળવરકે હમ,
 દેખો આખેર ચે મેરે સાલેફા સાલા નીકલા;
 ચોરે હંચે સારે મુળવર ચે મુળવરકે ઉપર,
 આયા સીદીકા પડા ઇસ લીચે કાલા નીકલા;
 કરકે ચોરી ચે મુળવરનેબી ખાયા ફટકે,
 બખ બગલમેસે જુલે લાલકા થાલા નીકલા;
 રં કાયેદે કે હચે ઉપર દેખો મુળવરકી તઝર,

ખચેઠને છાંજી મીઠી ગાંડમે દાલા નીકલા;
દીલે આદામે લગાનેકો ઝરીફેઝારેખ,
દેખો ખામેકા લીચે હાતમે બાલા નીકલા;

૬

લેકે જળ કમ્બલીશા દીનકો ઝન્ડા નીકલા,
ગર્મ આપાથા અદુ સામને થંડા નીકલા;
ગાલીયાં દેકે ઇસે બાગીચો અચે કમ્બલશા,
મારનેકો ચે મુજવર લીચે દંડા નીકલા;
યાં તલક દેખો મુજવરકો ગરીબી આઈ,
ખરતના ગીરવી રહે ખેચને હંડા નીકલા;
અચે મુજવર ચે સુનો ચાદમી સદીકાં ખંચા,
રાતક પેટસે ભેંસેકે હંચેઅન્ડા નીકલા;
તાંચ લે ધરપે મુજવરકે અખ આપા હચે ઝરીફે,
બદલે સામાનકે ચેક બંગકા કુંડા નીકલા.

૭

મેલ કમ્બલકા લીચે ખાદીમે બન્દા નીકલા,
મર ગયે સારે અદુ કોઇ ન બીન્દા નીકલા;
દેખનેકે લીચે શમ ગસ્ત મુજવર તેરા,
શમઅ લે હાથમે હરચેક થા અંધા નીકલા;
બચ્ચે કરનેકો મુજવર થા ખીઠાયા બચેદે,
દોનો તો સડ ગયે ઔર તીસરા ગંદા નીકલા;
મરતે ઇન્સાન વળાસે તો ચે ફહેને મસ્સાલ,
બુકે મરતેથે મીઆ શુક હચે ધંધા નીકલા;
ચેક દીનમે ચે મુજવરકો હુવે લડકે તીન,
સુંગા ચેક બહેરા દીગર તીસરા અંધા નીકલા;
ગર ચીડીમાર નહી હચે ચે મુજવર તો બલા,
ઇસ લીચે હાથમે શીર ભેકે ચે ફન્દા નીકલા;
આખરવાલેકા લડકા ચે મુજવર થા મગર,
બદકી સોખનમે રહા ઇસ લીચે અંધા નીકલા;
સુનકે અરાઆર ચે રંગીકુ તુમારે અચે ઝરીફે,
ચોપડી બાંદ લીયા ખઓફસે રીન્દા નીકલા.

યેક હજમ બગલમે લે પીટારી નીકલા,
 ઉસ્કુ કહેતા હયે મુજવર યે મદારી નીકલા;
 હમ સમજતેયે મુજવરભી સગે બેદુમ હયે,
 કાન છોટે હયે મગર ખુબ શીકારી નીકલા;
 નઓ જવાં શઓકસે જતા હયે જો ચંદુ પીને,
 ચંદુ યેક ચીન પીયા હોકે અઝારી નીકલા;
 યક ન યક આકે કરઝદાર પકડ બચેઠા હયે,
 ઘરમે ગર આ ગયા ચીના તો ભંડારી નીકલા;
 દોનો ફરઝન્દ મુજવરકે બડે ખખ્તાવર,
 બડા હુચાયા મગર છોટા જુવારી નીકલા;
 સુનતે હયે આપ વો દાદાથે સખ ઇસ્કે ઝરદાર,
 કયું ઘરાનેમે મુજવર યે બીકારી નીકલા;
 હમને જનાયા મુજવરકી હયે ઈઝઝત નવટાંક,
 હલકા સમજેયે મગર તોલમે ભારી નીકલા;
 સભી કહે તેયે મુજવરકે તંછ ઈરાની,
 હમને તહકીક કાયા જખતો બોખારી નીકલા;
 હમ બને કમ્બલીશા ગમમે શહીદોંકે ઝરીફ,
 કોઈ સંઘ ભૂત કોઈ બનકે પુજારી નીકલા.

૯

પીતના યાંકા મુજવર હયે જાડા, બયેસકા ગોયા બચેઠા હયે પાડા;
 માદે શીર જતા હયે ઘેડવાડા, ઇસ મુજવરકે મુહપરહી ઝાડા—કીતના.
 મામને હયે ખીઠાયા સવારી, ઔર પીછે હયે સારે જુગારી;
 પેલતે હયે જુવા રાત સારી, આજ લાયા હું સરકારી ઘાડા—કીતના.
 ઔન ઇસ્કુ મુજવર બનાયા, ગુસ્લભી યાદ કરને ન પાયા;
 તેહા પડને ફીર કયું ખીઠાયા, સરકો હીલવાકે મંગતા હયે ભાડા—કીત.
 તેકે રખતેયે હમ માલ ઔર ઝર કમ્બલીશા હમ બને ઇસ્કુ દેકર,
 પીઝકે હુચોંસે આખર મુજવર ઝીન્દગી આપકી સખ ઉગાડા—કીતના.
 ક રંડીને લંચર ચડાઇ કી મુજવરને ઉસ્સે લડાઇ,
 ડા દે રાત ભરકી કમાઈ તાનકર ઉસકી સાડીભી ફાડા—કીતના.
 કહી જખ વો રન્ડી ખીગડકર ભડવે જતા કહાં મુજસે લડકર,
 સ મુજવરકે કુસીયે પકડકર દેખો રંડીને નીચે પછાડા—કીતના,
 ખર રંડીયાં મીઝકે સારે આવો ગોદામે બેઠો હમારે;

જાન લેડાતે હયે કમ્બલી પીઆરે ગયે ગરમીકે દીન આયા જાડા—કીતના.
 પામ કર અયે ઝરીફ અબ યે મઝકુર સહેરે મુખ્બલમે હથેગા તુ મશહુર;
 હે ગયે દુસ્મના દેખ કાકુર નઝરઅલી મલંગકા અખાડા—કીતના.

૧૦

બન્નરા હો બન્નરા બોલી ઝયેનબ પોકાર બન્નરા,
 છાડ નગર મદીનેસે આયા બનમે કરબલકે તાંડા ખપાયા;
 દેખો પુત અલીનુજી લુટે બહાર બન્નરા—બોલી
 અબ્બે ગમકી ઘટા આજ છાઈ,
 ખીજલી ચમકી સીતમકી સમાઈ;
 બરસન લાગી ઝડી ચસ્મતરસે શરાર બન્નરા—બોલી.
 ખેપ લાદી કઝાને ઉમરકી,
 રાહ તઅે હો ચુકીથી સફરકી;
 શીમરે કઝાકને કી હયે સીના ફેગાર બન્નરા—બોલી.
 ઝબહ નાયેક હુવા જબ ઝમીપર,
 હયે શફક ખુન ચરખે બરીપર;
 ક્યું ન થર આ રહે અરે પરવરદીગાર બન્નરા—બોલી.
 ઝોહરકા વખત રોઝે વુમાથા,
 ટાંડા ઝાલમને કરબલમે લુટા;
 ગહા ઉસ્તર બનજ ગન્જ નાયક સવાર બન્નરા—બોલી.
 તીશના લબ અરગરે નીમઝકો,
 નાકહ અકબર જે નાયક જવોકો;
 ગુલસે સીનેમે સદહા થે પઅેકાને ખાર બન્નરા—બોલી
 રાજ વનતે દુલારા થા કાસમ,
 સરખે સહેરા બંધા હાત ખાતમ;
 થાવો રેતીમે ગલતાં શહે ગુલોઝાર બન્નરા—બોલી.
 દેખો ઝાલમને રખ દીલમે કીના,
 હાયે અફસોસ શાહે મદીના;
 તેરા નાઝુક ગુલુપર હયે બન્નરકી ધાર બન્નરા—બોલી
 અલી અખાસ કુન્બા લુટાયા,
 જબકે દરીઆપે ખાઝુ કટાયા;
 બરછી અકબરકે સીનેસે હો ગહ પાર બન્નરા—બોલી.
 જલતી રેતીપે ખીખરે જવાહર,
 લાલો યાકુત થે નારી અતહર;
 સરથે નઅાકે સીનાપર ખગરદો ગુબાર બન્નરા—બોલી.

કુકતીથી જો કુખરા દુખ્યારી,
 બનમે કરબોબલાકે ખીચારી,
 કાં મયો મેરે વાલી મેરે ગમ કુસાર બન્નરા—બોલી.
 ક્યા કંઈ મુજકુ દેખત નહી હયે,
 લારો અતહર કંઠી સર કંઠી હયે;
 તન્પે ઝખમા હયે જુસ્કે બેહદો શુમાર બન્નરા—બોલી
 છીને ચાદર બન્નરનકા હાથે,
 પુતકે કાન નાઝુદ દુખાયે;
 લીનો બાલી સખીનાકી બાલી હતાર બન્નરા—બોલી
 હાથે ઉજડા સોહાગ હયે રંડાપા,
 આગ ખીમેકો ઝાલીમ લગાયા;
 ગમમે નલતા જગર મેરા લહેલો નહાર બન્નરા—બોલી.
 તઓકે આખીદ ગુલુ નેજી ભારી,
 હયે જો ખીમાર તીસપર એ ખારી;
 ચલે હાતોંમે ઊટાકી પકડે મોહાર બન્નરા—બોલી.
 બેવતન હાથે મુજકો ચેકોનો,
 લારો બાઇ ન દેખને દીનો;
 આલે અહમદકા ક્યા હયે યે ઇઝકો વેકાર બન્નરા—બોલી.
 કુખએ અહમદી હયે સબી હમ,
 મુદમસે દરગુઝર કર તરાહ હમ;
 મુદકારે અલીકો તુ દીલમે ખીચાર બન્નરા—બોલી.
 ખુસ્તાને મહોમદકો વીરાં,
 કાનો બદકીશો બેદીનો ઇમાં;
 છુતે આપના કીયેથે જો કઓલો કરાર બન્નરા—બોલી.
 આઓ અરગરકો ગોદીમે લેકર,
 બનઓ હમકો તસલી તો દેકર;
 કર લો બાલી સખીનાકો અપને પીચાર બન્નરા—બોલી.
 હાથે જાઉં કીધર આજ બાઇ,
 છુટ મછ બનમે મેરી કમાઇ;
 જનો દીલ ક્યું ન તુમપે કંઈ મ'એનીસાર બન્નરા—બોલી.
 બન્દા અઝ ફઝેજે લસ્સાં રકમ કર,
 પડકે સલવાત શાહે ઉમમ પર;
 કહેતા હરદમ અરીફે દીલે બેકાર બન્નરા—બોલી.

થા મુજવર બે નામવાલા ખુબ મોહરમમે કરતાં ઉજાવા;
 કયા મજબૂ ઈસ્કે અલ્લાહ દાલા ઈસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ખુબ જુના મકાંથા અઝીઝા તોડ કર ઉસ્કો દેખો ચે નાદાં,
 કરદીયા કયા મકાં તેહો બાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 મેદનીકા જમા જો થા પયેસા ચાર કોડી મગર ઉસ્મે ખરચા,
 બાકી પછસે કીયા એક નીવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 દેખલો કામ હયે સખ અધુરા પયેસે હોવે તો હો કામ પુરા,
 ખપ ગયા લકડા ચુના મસાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 લકડીવાલા હંધર બોમ મારે રેતે મઝદૂર હયે સખ ખીચારે,
 બયેશ દરવાઝેપર ચુનેવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ફેરે ખાતાં કોઇ બયેશ દરપર છીપતા શીરતા હયે ઉન્સે મુજવર,
 મીલગયા શીરતો કલકા હવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 કામાટન ચાર બેગારી મીલકર કહેતે પછસે દે દામન પકડકર,
 બદલે પછસોંકે દેતા હયે ટાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 દે રૂપય લાકે કડીયેકો દોચાર વાસ્તે તેરે મઝે દેખ અબે ચાર,
 ખરતના ગીરવી રખ કર નીકલા ઈસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ચેક દો ધરપે બેગારી આવે ધુમ પછસેકે ખાતેર મચાવે,
 માર કર ઉસ્કો વાંસે નીકલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 રેશનીબી બહોત કમ હયે જાની ભર દીવા ગલાસોમેખાની,
 તેલ હોવે તો હોગા ઉજાવા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 સુતકે અપની રીવાયતકો ચેકબાર બાદ મોહરમમે કરતી હું તૈયાર,
 કહેતી હયે ચું મુજવરકી ખાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 દાગીને રખકે પછસે લેઆયા શેકડે થે રૂપીએ અપાયા.
 પાની પીને નહી એક પીવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 રખને શરબતકો હાંડા નહી હંચે રખખા હાંડીમે ખીજડા ચંકી હયે,
 મારવાડીકે ધરમે હય થાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 જોકે કપડે હય પહેના મુજવર પગડી ગીરવી રહી ટોપી સરપર,
 હોવે નીલામ કપડે દુશાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 ઇસ મોહરમમે પછસે જમાવો જુસ્કુ દેના હય જુસ્કો ચુકાવો,
 મત કરો ઉન્સે હીલા હવાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 સ્ના રૂપયેમે કરો જુસ્કુ તૈયાર બાદ મોહરમમે પચેસોંકા ચેકરાર,
 મકકા દેખો ફેકાથા જાલા ઈસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
 હમ નહી દામમે ઇસ્કે આયે ફાયદે ઇસ્ને સદહા બતાવે,

મકસે ઇસ્કે અલાહ સંભાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;
ખન્દા ઉસ્તાદ મેરે અઝસે બિન્કા શાગીર્દ હું જનો દીલસે,
હયે ઝરીફે સુખનવર નીરાલા ઇસ મોહરમમે નીકલા દીવાલા;

૧૨

દેખો યારો યે કયેસા ઝમાના કમ્બલીશા હમકો સમજ્જ દીવાના,
કોઇ અખતક ન હમકો પીછાના હમ તો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
સુખદકો શહેરે મમ્બખમે આયે પાંઉ દુખતે હયે શીર શીરકે હાથે,
હુંડ કર ઇસ્કોખાના ખખાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
શામકે વખત નાકેપે આયા ચેક ખુડીયાને હમકો ખતાયા,
ખડી મેહેનતસે પાકર હીકાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
ઘરમે જન તેરે જલદી ખપર કર આજ આયે હયે નાના સફરકર,
નાની હયે તેરી ગમગી સુનાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
ગોશ મંગવાકે જલદી પકાવો છુકે નાના હયે ખાના ખીલાવો,
બાદ ટીન્જે પલંગપર ખીછાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
જલદ નાનીકો તેરે નલાહકર કપડે પહેનાકે દુલહન બનાકર,
છોડકર ઘરમે બાહરે હું જના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
સુખદકો હોગા શીર ચેક લડકા અયે મુજ્જવર તેરેસેબી અચ્છા,
લેકે ખન્ધપે ઉસ્કો ખીલાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
તેરી નાનીતો અખ મર ગાઇ હયે હાથે અચ્ચેકા હોટોપે જી હયે,
દુધકે બદલે તાડી પીલાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
બાદ એક ચાર પાઘ મંગાકે દાલ મુરદેકો ઉસપર બંધાકે,
ઈસ અલાવેમે ઉસ્કો જલાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
ખુખ ફરખા વો લડકા હુવા હયે જીતેજી દેખો ગોયા મુવા હયે,
ગોર હંથે ઉસ્કે તંછ ચંડુખાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
દુસરી શાદી શીર હમ કરેગે ઉસ્કુ હમરાહ હમ લે ચલેગે,
તુહી ચલકર ગમેપે ખીઠાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
અયે મુજ્જવર અગર કોઈ તુજસે નામ ગર તેરે નાનાકા પુછે,
હયે નઝરઅલી ઉસ્કો સુનાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના;
જખ લીખા હયે ઝરીફે યે રીવામત અયે મુજ્જવર નહી કુચ શીકાયત,
મેરા મતલખ હયે સખકો હસાના હમતો હયે ઇસ મુજ્જવરકે નાના.

૧૩

યે મુજ્જવર મરારે વાવયેલા,
દોસ્ત આપના થા યાંકા મુજ્જવર સુનતે હયે આજ સખકો ગયામર.
ઉસ્કે માહતમમે કમ્બલીશા મુઝતરરે હાથે વાવેલા—યે મુજ્જવર.

યારો જીસદમ મુજવર ખીચારા ચાર પાછપે ટાંગે પસારા,
 મરકે દોઝખમે આખર સીધારારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 જનઓ મસજીદમે યારો ખખર દો લાઓ તખ્તા જનાઝાવો હરદો,
 ઇસ મુજવરકો તખ્તેપે ધરદોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 લે જનાઝા ચલો બાજમાઅત પડીયે સખ મીત્રકે કલેમા શાહદત,
 કમ્બલીશાહ ઇસ્મે હયેગી શઆદતરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 ઇત્તેમે આથે દો મારવાડી ઉન્કે હમરાથી ચેક પીટારી,
 ગીરવી રખખાથા સારે સવારી રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 કહેના હયે મારવાડી અઝીઝો છે રૂપયેમે ગીરવી હયે દેખો,
 સખ મુસલમાન દેકર છોડા લોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 દેખો ચીલકા રહા હયે ભંડારી મેરે પીઠેમે પીતાથા તાડી,
 દો રૂપય ઈસ્મે બાકી હમારી રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 ચંદુ ખાનેસે આયા હયે ચીનાન્કઝ ચંદુ પીયા એક મહીના,
 મર ગયા ચેતો શીર કઓન દેનારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 સખ કરજદાર કહેતેયે અયેસા જખ તલક કોઇ જમીન ન હોગા,
 હમ ઉઠાને ન દેગે જનાઝારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 સુનકે આયા મુજવરકા લડકા ભેળ ચીના ભંડારીકો સમળ,
 તીન દીન બાદ કરદુંગા ચુકતારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 ખીખીકે બંગડીયા જખ ખીકાચે છે રૂપયે દે સવારો છુડાયે,
 છટ્ટી તારીખકો લા ખીકાયે રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 જખ કંહી વો જનાઝા ઉઠાએ આગે ઉરકે ચે નઓહા પડાયે,
 જંહા મુરદે જલાતે વાં લાયે રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 કોઇ કહેતાથા ઇસ્કો જલાદો કોઇ કહેતાથા દરીઆમે ભાદો,
 કોઇ કહેતા કવોંકો ખીલાદોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 યારો જલહી ચે પીડા નીકાલો કખમે ઇસ્કે લાશેકો દાલો,
 તોશા જે કુચકે લાયેહો ખાલોરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 કરકે સખ ક્રાતેહાકા બહાના હો મળવરકે ધરકો રક્ષા,
 ખુજ આચાર ખીચડી દખનારે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 મમમે બયેડી મળવરની માઇ સચ હયે ખીચડી કંહાસે મકાઇ,
 રોતે હયે બેટા બેટી જવાંઇરે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 મર પકાવે વો યા ના પકાવે બીકબી કહી જલ સંગ લાવે,
 તીન દીન હમકો ખાના ખીલાવે રે હાથે વાવેલા—યે મુજવર.
 યે મુજવરની યોગે તલેગે બયેદો કમ્બલીશાહ ખાને સીલેગે,

ખા જીયારતકા ખાના ચલેંગે રે હાથે વાવેલા—યે મુળવર.
ખતમ કર અથે ઝરીફ અખ યે નમોહા ઝીન્દા બયેહા મુળવર હયે હસ્તા,
સુનકે વલાહ ખદા નહી હોતારે હાથે વાવેલા—યે મુળવર.

૧૪

આયા માહે મોહરમ અછાજી શોરે માતમ મુળવર મયાજી,
મરગથે હંયે તુમારે અયાજી હમતો આય હંયે તેરે કુપાજી;
ગયે બરસ જો ચયાથે તુમારે હાથે અફસોસ મરકર સીધારે,
તુમખી મરના હયે થેક દીન સયાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
સુતો લોગો કુપા હું મંએ ઇન્કા સીધ સીલા ઉસ્કા કહેતા હું ખસ જા,
પડેને પીલવા વો હમકો હુકાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
અપને દાદા અથે માલ તુજ્જર કરતેથે મુહક શીરશીરકે બેપાર,
બખેડે ખાનેકો એક જા પકાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
આઈ ઉસ જાથેપર ઇન્કી દાદી અપને દાદાસે હુછ ઉસ્કી શાદી,
સાત બર રંડીયોકો નયાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
તુમતો લખતે જીગર હો હમારે હમતો સગોમે લગતે તુમારે,
કુપા હમકો પોકારો બયાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી;
કમ્લીશાહ આયે હંયે કુચ ખીલાઓ ગર્મ ખીચડા યા શરબત પીલાવો,
યા ઝરીફ અખ કલમ તો રોકાજી હમતો આયે હંયે તેરે કુપાજી.

૧૫

છાકટોંકુ ખરી તાડી સજ નશોંસે હયે બલી,
કંછ મદક ઔર કંછ ચરસ ઔર કંછ તો ગાંજેકી કલી—છાકટોંકુ.
એલચી ફેની મસાલા બેવડા રાસી ખરાબ;
કંછ ખરાંડી કંછ તો ચંખી કંછ તો બોળ ભંગ ખીલી—છાકટોંકુ.
સાત તાડીકે ચને ઔર કુરમુરે મત ખાઓ તુમ;
કંછ તો બોમલ કંછ તો સાઓતી કંછ છમના તલી—છાકટોંકુ.
દેબો ચંડુખાનેમે મુરદે પડે હંયે જાળજા;
ઓરોંકી ચુતડ ખુજાવે મુહમે ચંડુકી નલી—છાકટોંકુ.
અખ કરં યાસે બંધા કુચ ઔરોંતોંકી દાસ્તા.
દેખને યારો તમાશા શીરતે હયે હરથેક ગલી—છાકટોંકુ.
આંમ ધો લનકો મસાલા ખુખ ખુશખુકા લગા;
પહેન કપડે પાન ખાકર હોટોંચર ચીરસી બલી—છાકટોંકુ.
જન કપડોંમે લમાહ ફુલ ચોંડેમે બંધી;
ઇસ્તરીકી ઓહ ચાદર ફાંડને હમડે ચલી—છાકટોંકુ.

દેખતે હંચ તાજ્યા, મરદોડું ઘડકે મારકર;
 કોઇ ચંબેલી કોઇ ચંચલ કોઇ ઉન્મે ચુલબલી—છાકટોંકું.
 મસ્તીયાં યારોસે કરતે વ્યાડમે મંડવેકેળ;
 સર ખરાહના ખોસા બાઝીમે ગઇ છાતી ખુલી—છાકટોંકું.
 ગર મીલાં નહિ યારતો યું કહેતી હયે ગમગીન હો;
 કયા ખુરી સાચતમે ઘરસે નીકલીથી બપ્તાંજલી—છાકટોંકું.
 અશરએ માહે મોહરમમે નહિ ખાતે હયે હમ;
 કયા હયે ખેંગટ કયા હંચે બયેદે કયા હય અખનીકીદલી—છાકટોંકું.
 ખવાબમે અકસર મુખવરકે હયે આતે દોસ્તો;
 કએ તો ગાજર કએ તો મુલી કએ તો સેગટકી ફલી—છાકટોંકું.
 કયા લીખે અહવાલ આગે શર્મ આતી હયે ઝરીફ;
 ચાર આનેકો ગરમ કી સસ્તી મીલતી બાટલી—છાકટોંકું.

૧૬

ઈસ મુખવરકો હએખત બડી હયે ઇસ્કી નાની આઝારી પડી હયે,
 રબર મએત આકે બડી હયે બાકી મરનેમે ચેક દોઘડી હયે,
 અયે મુખવર યાં બયેકે હો કયા બએ દેખો કહી ફાલ ખુલવા,
 ફાલ દેખેતો યું ઉસ્મે નીકાલા ઇસ્કે સરપે કોઇ દાકન ચડી હયે;
 યા તો સાચા હયે ઇસ્કો પરીકા યાતો આઝર હયે કુરકુરીકા,
 યા તો દરસન હુવા હયે હરીકા યાતો શહતાન દેવી નડી હયે;
 કાલકાદેવી બીલગી હયે આકર દુરગાદેવી હયે નહીતો મુકરર,
 તાડદેવી હયે ઇસ્કો સરાસર ખવાબમે કઇ નઝર આ પડી હયે;
 ઔર હયે માહાલકરમી જેકે નામી પુજતે ઉસ્કો બનીએ તમામી,
 છાકટી બાડીમે વો હરામી ગોસ્ત ખાનેમે આકર અડી હયે,
 યા હનુમાન ગલીકા આકર રાતકો બયેકા હયે તેરે ઘરપર,
 સાચા ઉસ્કા પડા ઇસ્કે સરપર ઇસ સબબ તાપ ઇસ્કો ચડી હયે;
 હસ મકામે તુ રહેતા મુખવર હયે મસોબાબી ઉસ ઘરકે અંદર,
 રહેતે હંચે ઉસ્મે શએતાન અકસર તેરે રહેનેકી જે કોઠડી હયે;
 ફાલબી કમ્બીશાહ ખોલતે હયે ફાલમે આયા સો ખોલતે હયે,
 ખેલ મન્તરકાબી ખેલતે હયે યાદ તનતરકી હરએક કડી હયે;
 કયે બજરબન્દબી હમકો હયે યાદ ઔર હયે ઇલમે નઝરબન્દમે ઉસ્તાદ,
 બાદુ તોના હયે મન્તર બઅસ્નાદ હસ્સે ઇખ્લીસકો તડ પડી હયે;
 લીખ ફલીતા મંએ હસદમ જલાઉ તેરી નાનીકું ઇસ જ ખુલાઉ,
 માર કર ઉસ બલાકું બગાઉ, ખેદકી હાંત મેરે છડી હયે;

જળ બલા ભાગ જાવેગી અયે ચાર કુચ મંએ દુંગા દવા તુજકો તૈયાર,
 ખાઈ હો જાવેગી ખાકે ખીમાર મુદતો મુતમે યે સડી હય;
 શખકો તુ સો ગયા ધરમે જાકર દેવ બેઠાથા છાતીપે આકર,
 હગ દીયા દરકે અયસા મુજવર ભર ગઈ ગુસે સખ ગોદડી હય;
 પાનીમે સંખીયા કો મીલાદે તેરી નાનીકો જલદી પીલાદે,
 શખકો આદર ઉડાકે સુલાદે સુખકો ધરમે શીર બોમ ઉડી હય;
 લેઓ આઓ મુજવર કંહા હો તુમકો બખ્શે હયે હમ મહેરબાંહો,
 ખુડા ખાવે તો ઇસ્કો જવાં હો ચલતે ઝાડકી નાદેર જડી હયે;
 જખકે લીખા ઝરીફ યે રીવાયત પાપાભાઇ પડે બા ફસાહત;
 દોસ્તાં ખુશ હુવે સુન નેહાયત હોશ કુલહાસે દોંકી ઉડી હય.

૧૭

અખ મુજવરકી હુઇ હમ્ર સાદી ય મસલ સય અકલ ઇસ્કી નાદી,
 તીન તેરા હુવા ખારા ખાટી મુદમે દાલો મુજવરકે માટી;
 દુરસે લેકે આતે હયે લંગર ધુરતા ઉન્કે તંછ મીસલે બખ્દર,
 કહતે ઈસ તરહસે સખ કમાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 કોઇ ખીચડાવો શરખત લે આઇ ઉન્કી કરતા મુજવર તરાઇ.
 કહેતે હયે ઘાટના ઔર ઘાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 કોઇ નરીએલ લે આવે પીઆરે ઉન્કો આંખોમે મારે ઇશારે,
 બોલતે હયે યે કઓમે મરાહી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 આઇથી રંડી ચેક ખુગસુરત દેખો ઉસ્સે કીયા યું શરારત,
 ઉસ્કી છાતીકો દાતોંસે કાટી ઇસ મુજવરકે આંખોમે માટી;
 ફાતેહ પડતે બેઠા હયે અહમક યે મુજવર હયે જાહેલે મુતલક,
 નહી યાદ હયે અલફ બેકી પાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી;
 હયે ઝરીફ ઇસ મુજવરકા ઉસ્તાદ સુનકે રખલે મેરા ફાતોહા યાદ,
 રાતકો બેલમત આઠા પાટી ઇસ મુજવરકી આંખોમે માટી.

૧૮

આજ હયે ઇસ મુજવરકી શાદી અયે મુજવર મુખારક મુખારક,
 કરદીયે જીતેજી દાદા દાદી અયે મુજવર મુખારક મુખારક;
 સુતો અહવાલે શાદી રકમ હયે ઇસ્મે મુતલક નહી પેશો કમ હયે.
 હયે મુજવર બડા નામુરાહી અયે મુજવર મુખારક મુખારક;
 ચાર ઔરત કીયા યે મુજવર દો રહે ઝીન્દા ઔર દો ગયે મર,
 હયે મુખનસકે ધરમે દો માદી અયે મુજવર મુખારક મુખારક;
 શકલ દેખોતો હયે ધનચીડેકી ચાલ દેખોતો હયે હીજડેકી,

મુતમે સારી શહેવત બહાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 રોઝ શકરાનેકે હમકો સેકર સાસકે ધર ગયા યે મુખવર,
 અયેકનેકો ચટાઇ ખીલાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 અયેકે શકરાના ખાને વંહાપર ધીયા દમડીકા આધીકી શકર,
 મોટે આવલમે લાકર મીલાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 મેતવલ્લીમે હપે સાસકા ધર લે ગયા ખાનેકા ધબત દેકર,
 અલે ખાનેકે ગનુ ખીલાદી અયે મુખવર મુખારક મુખારક;
 સુસરેને કર દીયા યુઝીયાફત ખાકે આઇ જવાંધપે આફત,
 હોકે અલ્લખી ઉસ્કો નેહાયત સારી ગનુ વહાપર હગાદી;
 અળસુનો વાંસે દુલેકા મઝકર કયેસા ખાના ખીલાતા હયે લંગુર,
 હાલ ઉસ્કા સુનાતા હયે મનુર કબોન અહમકને ઈસ્કો સલાદી;
 ચીની શકરકા ખાના પકાયાં હેલેકા ગોરત તાજા મંગાયા,
 સાલના ઉસ્કા શીકા બનાયા લાલ મીરચી થા દાલા ઝીયાદી;
 સાલના ખાના જે આકે ખાઓ પાણી પાપીકે આસુ અહાયે,
 કોઇ કહેતા અથા હાયે હાયે મીરચીઓને તો મુહકુ જલાદી;
 સામને યે મુખવર ખડા હો કહેતા સખ પેટ ભરભરકે ખાઓ,
 મામકો મેહરખાનીસે આઓ કહેકે ધસ તરહ સખકો રઝાદી;
 નાખખ ધસ્લામ પુરેકા આકર કહા નારેલ આવલ મંગાકર,
 જે હયે મામુલ અપના અદાકર હમ ન લેંગે અગર કમ હો આદી;
 મોકના દોનો હયે ચેક જપર લડતે હયે રાતદીન ગુલ મચાકર,
 યે મુખવર તો રખતે હવાપર એક લુચ્ચી હયે ઔર ચેક ફસાદી;
 કડવે ખાતોંકો સખ મેરે સુનકર ખાઓ મીસરી સમજકર મુખવર,
 મુફતમે હમને આ તાઝીયાપર હાલ શાદીક તેરે સુનાદી;
 હો મુખવરની ઔર ચેક મુખવર તીનો હોડેગે શાહદતકો આખર,
 લડ મરીચેક યોગોંકે ખાતર યકને બાઇકો યોંગે ચોરાદી;
 કર ઝરીકે અળ રીવાયત યે આખર તુજકો પયેજાનતા હયે મુખવર,
 અયેકા રોતાથા યેહ સર જુકા કર ઇસ્કો શાદી સુનાકર હસાદી.

દોસ્તોથી નયાઝ હમને માની એક જુની પુરાની દુગાની,
 લેઓ ખાઓ મુખવર યે જની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 કુરમુરે કીબી ચીકી હયે હાઝર કુરમુરેકે હયે લાડુ નવાદર,

કુચતો ખાકર પીઓ ખારાપાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ઔર ચીકી ચનેકી હયે તૈયાર ઔર તીલીકી ચીકી મઝેહદાર,
 તુમને રેવડીકી કયા કદ્રગની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 બાદ લે આયા હું તાડ ગોળે ઔર પકકે પકા લાયા તરલે,
 ખાઓ લેકર કરો મેહેરબાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 હું ખસેરે મંલંગડસે લાયા દાલ ઉસ્મે સીંગાડે પકાયા,
 ટેમરકી કયા લઝઝત હયે જની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 કડે તોડે શકરકે બનાયા દાલ લકડીમે વોભી લે આયા,
 ખાઓ ઉસ્કો તો હો શાદમાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ભજીએ હયે મુંગકે ઔર ચને કે ગોસ્તકે ભજીએ પાપડ તલેલે,
 લો સીંગોલ્યા મુગ્ગવરની નાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ઔર ભુજેલી કલેજી હયે ખાસી ચાકુ દેખો મજા તુમ જરાસી,
 સાલના બેચતી હયે હજની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 નાનબી તાઝે નરમા નરમ હયે સમોસે સીખ ગરમા ગરમ હયે,
 પુકની ખાવે તો આવે જવાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 ઔર હયે નતરાલુ હુડહુડે સંગા ઔર હયે તાઝે ગુલાબી ગંડેયા,
 રહ ખાકર હો તેરી દીવાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;
 અયે ઝરીફ ચેક દુગાનીમે કયા કયા ઇસ મુગ્ગવરકે લાકર ખીલય
 યાદ રખ કમ્લીશાહકી નશાની તાઝી લાયા હું ચીકી ગુડદાની;

૨૦

કમલીશાહ આયે કરતે ગદાઇ ગર્મતર આજ જો કુચ પકાઇ,
 બેજ દે અયે મુગ્ગવરની માઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 દેને ખયેરાત હયે ગર ધરાદા તુજકો હસ્નાત હોગા ઝીયાદા,
 ચેક-કઓડી ન હોવે પરાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 બાદ એકે સ્વાલકે તુજકો પકડા તેરી મેહેનતકા દે હમકો પુકડા,
 હો જીલેખી યા હલવા મીઠાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 દો ટકે ખરચી હક હયે તુમારા ઉસ્મે પદસા નહી એક હમારા,
 દુધ તુમ ખાઓ હમકો મલાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 દીનકો જો જોકે કરતી હયે તુ કાર ઉસ્કી આમદકી ખુદ તુ હયે મુખ્તાર,
 હક હમારા જો શખકી સવાઇ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 હમકો આઝાંદ હયે શાહકલન્દર ખીસ્તરે તક નહી હયે મઅસ્સર,
 દે ખીજાને કો હોતો ચઠાઈ તેરે જીને ધગડકી કમાઇ;
 ચેક બદના હયે ઔર ચેક પીઆલા ચેક ખાખુને હમકો દીલાયા,

અમ તુ કરવા દે ઉસ્કુ કલાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 ચેક દે દસ મીલેગે હશરમે જલાજ ચલતે રહે તેરે ઘરમે,
 શામ હોતેહી લંગર ઉઠાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 હયે મુજવરની કાફી માઇ આપ ખાઇ ન કીસ્કુ ખીલાઇ,
 ખીજડા હાંડીમે રખકર સડાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 ઇતની દૌલત કમાયા હયે સુસરા મુજ સીવાકોન હક દાર દુસરા,
 કયું મુજવર ન ખાવે જવાંઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 પાંચ દીનકે ફકીર હમ બને હયે હમસે ખાતે ખુરે જો સુને હયે,
 મઆફ કરદો ન કીજે લડાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 હમકો લુચ્ચે કહો આકે અચ્ચે હમતો લોગાં મરે હંચે સો બચ્ચે,
 હમસે વહલાહ ન રખીઓ ખુરાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ;
 અયે મુજવર ન હો સુનકે રનજુર હયે ઝરીફાંકા અકસર યે દસ્તુર,
 રાતી સુરતકો હમને હસાઇ તેરે જુને ધગડકી કમાઇ.

૨૧

દોસ્તો કારે સવાખ હયે ચેહી લાઓ શીતાખ,
 જીતને હંચે નકલી કીનાખ બેચકે પીના શરાખ;
 કોઇ બરાંડી પીએ ચાહીએ ઉસ્કે લીએ,
 ગર નહી બચેદે મીલે શૌકસે ખાલે ક્યાખ;
 પીતે હંચે જખ પોટવેન હોતા હંચે તખ દીલકો ચએન,
 ખુશ હુવે સુન વાલે દએન દેખકે હસ્તા હયે આપ;
 ઇલચી હયે બદ ખીસાલ રખતે હયે શીસેમે દાલ,
 પીતે હયે અકસર છીનાલ દેખતે મરદોંકા ખવાખ;
 બેવડા હયે જુસ્કા નામ રાસી હયે ઉરકી ગુલામ,
 પીતે હંચે ઘાટી તમામ નાકકો હાતોંસે દાખ;
 ફની મસાલા હયે આમ ખીરબી હયે લાકલામ,
 ખાસ હયે ચમ્પીન નામ ઝહેરકા દીજે ખીતાખ;
 માંગલે જખ કુરમુરે મુઝમે વહી દાલકે,
 દાડી વો મુચ્છ પોંચલે નીકલે હયે ખાના ખરાખ;
 ઔર સુનો દોસ્તાં તાડીકા અખ દાસ્તાં,
 પીતે હંચે ખુરદો કલાંમ જનકે ઉસ્કો ખુશ આખ;
 હમના બનાકર ગીરલ દેડીએ હોતો અવલ,
 નએતો હંચે સુકે બોમલ ખાકે પીએ બેહીસાખ;
 ખાટલી પીલે દોચાર નીકલે હંચે જખ સુરમાર,

પહેનકે પુલોંકે હાર બન ગયે ગાંડુ નવાળ;
 શીરતે હયે બા શારો શએન બનકે ગોયા આંટલી મેન,
 કાંટતે હયે આધિરએન ઇસ તરહ ખાના ખરાળ;
 તાડી મુક્તકી પીએ ઓટેપે જા સોગયે,
 કુનસે ઉલટી કાચે કરતે હયે મુહસે જુલાળ;
 લીડતે પડે હયે જવાં મુહમે ગુસે મખીયાં,
 જુતાવો ટોપી વંહા લેગયા કોઇ ઉન્કા બાપ;
 આતા હયે રસ્તેકો આડ મારકે આડુ દોચાર,
 કરતા હયે જળ હુશીઆર ઉઠ ચલા કરને પેશાળ;
 ખીસેમે નહી દેડીયા ખાચે ગા કયા આંડવા,
 દંદબી સરમે ઉઠા મંગને લગા બેહીજાળ;
 બંગકા મજકુર હયે સુનીઓ નહી દુર હયે,
 મુંમધમે મશહુર હયે દોસ્તો ધોખીતલાવ;
 કાલકાદેવીસે પાર હોવેગા જળ તુ અચે યાર,
 દો હયે બડેસે કીવાડ કીખલે તરફજા શીતાળ;
 રથર દુકાન હયે ઉસ્કી એ પએ છાન હયે,
 બયેકે સળ હયેરાન હયે ગાંજેકા પીકર ભો આળ;
 બંગકી ગાંડુ નશાં કોઇબી પીવે જવાં,
 ખઓફસે દુસ્મનકે જા બેઠા બચસ્મે પુર આળ;
 દોખે ગાંજેડીકા હમ ટેકકે ગુડકા બહમ,
 મારતા ગાંજેકા હમ હાતોંસે નેચેકો દાળ;
 જળ દો ઉડાઇ ચીલીમ યાકે ચરસ યા અશીમ,
 સબકે મરજકે હકીમ સચ હયે ગડેરી ગુલાળ;
 ખોસ્ત યા પીવે મદત ચાંડુ હયે ઇન સબકા જદ,
 સારે નશાંઓસે બદ પીવેસો હોવે ખરાળ;
 ફએજ અચે બન્દા નહીફ તુજકુ હયે હરદમ ઝરીફ,
 ખુબ હયે બેકી રહીફ શેર તેરા લા જવાળ.

૨૨

હાલ મંગનીકા કહેતા હું અઝબસ કાન ખરકર સુનો કસો નાકસ,
 બેઠા શાહે ફનસકા અનાનસ સુન મુજબર બચાળ મુખતસ;
 યા નગર ખેતવાડીમે ચકતા વાં મીઆખાં પપત્તાસ લટકતાં,
 ખુશ હુવે સુનકે ફલા અનાનસ સુન મુજબર બચાળ મુખતસ;
 જો બડે ઉસ નગરકેયે હાકમ સુન અનાનસકી અખ્ખાર ઉસદમ,

દેને બેટી કબુલે પોપત્તસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 રામ કલકી જે ઔરત સીતાકલ હરદો આયે અનાનસકે ધર ચલ,
 ઉન્મે દલાલ ચીખુડ મુવત્તસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 થી પપત્તસકી બેટી નરંગી ઔર મુસ્મખી બહન સખઝરંગી,
 ખતરક ખાતુ બટી બેહેન હમ રસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ.
 લીખુખાં નારંગીકે ખીરાદર સુનકે મંગની હુવે શાદ ખાતેર,
 સાલા લીખુખા બવની અનાનસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 યા ખીરાદર અનાનસકા જે આંખ પેર બાઇકો ભેગ ચે પચેગામ,
 યા પપત્તયા વઝીર ઉનમે ચે ફસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 મીત્ર ફલીંગર પપત્તયેને હરદો બોલે બહેતર હચે મંગની તો કરદો,
 મતેખાંકા ટપકને લગા રસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 ઘરમે નીકલે પોપત્તયાં દીલાવર આયે મહાશીલમે હો શાદ ખાતેર,
 ખોત્તા મંગની ન જલદી કરો ખસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 દેખો અજરખાં હચે મુકદ્દમ ભેજે ઉન્કે બોલાનેકો હચે હમ,
 ગયે અંશુરખખશ મુલકે પારસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 શખેખ આનાર મસ્કતમે આવે સનતરેખાં કુચ અરખાખ લાવે,
 ખત રવાના હુવા લેકે પોપત્તસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ,
 બેરખાં આવે જખ અમદાબાદી કુચ કુચ લાવેગે અરખાખે શાદી,
 સખ જમાઅતમે બોલા પોપત્તસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 તાડગોલેખાં ઔર ખાનતરમે જમુન ખાનમકો લેઆવે પરલે,
 કાલે મુલકો લગાકે સીતારસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 ચે ફલીંગર સાલાર જગખાં ઔર ખરખુઝા તખ્તેમુર લંગખાં,
 ચે વઝીર ચે પોપત્તસકે મુદરસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 કલે રવોણ ધતનેમે આવે ઔર સફરચંદકો હમરા લાવે,
 પાન ઉન્કો ખીલાયે અનાનસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ;
 જમા ઘે સખ ફુરટ એક બપર ચેક અનાનસકી મંગનીકે ખાતેર,
 આયે મુલકોસે સારે કમર કસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ,
 શીરતો અરખાખે મંગનીકો બોલા સખ જમાઅતકો ધસ તરહ બોલા,
 દેખો છન્સાં હચે સોનેકે સખ દસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ,
 જો અનાનસ ચડાવે ઘે લાખે સો પોપત્તસ સુસુરકો દીખાખે,
 ખોટ હો તો કસોટીપે લો ધસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ,
 નારંગીકે ચે શેહતુત બાઇ બોલે છન્સાં કીયા મંખે તરાઇ,
 તોડે ચાંદીકે બાઝી હચે પચરસ સુન મુજવર બચાણ મુખત્તસ,

સુન કલંગડી બુવા ચે હકીકત થી પોપનસકી વોહ ખાસ ઐરત,
 સમધીનોસે લગી કરને ફીસફસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;
 શીરતો નારંગી બેગમને ઉસદમ પહેની સખ જન્સ હો શાદો ખુરરમ,
 ઓડની ઓડ બન બચેકી આરસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;
 ખચેર મંગની હુલી આખેરે કાર કીજે શાદીકા સામાન તૈયાર,
 સખ ધરોકોં ગયે અપને હસદસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;
 ફએઝ બુન્દા હયે તુજપે ઝરીફ અબ ફાદશ ખાતોંસે તું બંદકર લખ,
 કીજે મંગનીકોઅબ યાંસે દીસમસ સુન મુખવર બચાજ મુખન્નસ;

૨૩

સુન મુખવર વંદા છોડ ઇન્જલ, ઉડતે આઘ હવાપરસે ચેક ચીલ,
 થી લટકતી ગડલ હેખ અબાખીલ, બોલી દેલીલ દેલીલ દેલીલ;
 કબ્લા શહેરી કે કહેનેસે કાંકાં, ઐર જંગલી જનાવરબી કાંકાં,
 હયે સુખરીમે રખ કર ન તાજલ, બોલી દેલીલ દેલીલ દેલીલ;
 મએ પના છોડ દે જાન મએના, કબલક ઇસ કફસ ખીચ રહેતા;
 દો પહેરકી રહે હુપ તખલીલ, બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 જહોવા તીતર બહેર ઐર પીદી દર ગલે અપને દાલે હયે બદી,
 નામે હક કલ્પમે અપને તાજલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 ગુલકી ફરકતમે બુલબુલ હયે હયેરાં મુગે બાંજે સહર મસ્ત ઇલહાં,
 છોડ ધરકે મગજા બ તાજલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 અશરફે રખ નામે હુમા હયે નકરી તાઉસબી દીલ કુશા હયે,
 હુદ હુદ બેલીયાકત હયે આકીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 ખચેર જુમલા પખેર જનાવર સરે મગરબ અબાખીલકે આધર,
 આજ શાદીમે જાતા હયે ચેક મીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 તાએરે જાં હુમાકી હયે શાદી આગે જુમલા પખેર વો આખી,
 બહેરે શખ મસ્ત લેઆમે હયે બએલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 યાને મુર ખાખો કુન્જશકો અન્કા ખાજ શરબ્બો કુમરી હો ચકગ,
 સાત ઘોડા વોખચર મએ શીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 કર અબાખીલ શાદીકો ઇમામ આચે અપને વતનક બ અન્મમ,
 ચે નસીહત લગી કરને આકીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ,
 લીલ યાને સખુરી કરો તુમ કામ જલદી હયે શયેતાં દરો તુમ,
 અશ દીલમે લટકતી હયે કન્દીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;
 કચે ફરીસ્તે મલાયેક ઓ હુરાં જન્નતો ઇન્સો જન ઐર પરીયાં,
 કંકતે મુર હયે જો સરાખીલ બોલી દે લીલ દે લીલ દે લીલ;

બા મોઝાદબ મીકાઇલ બારાં બરસે ક્યું કરન તાજીલ હચેવાં,
 મારા જલદીસે કાયુલકુ હાખીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 દેખો સરદાર ખતમે પયમ્બર ઉન્કે નઝદીક આ બોલે યુંકર,
 જલદ કોઇ કાર કરના ન જીવરીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 સોત મુસાફે હરવખત શીરઉન લખ્ઝ મગરરી કરતાયા મલકન,
 મર્ક હોકર રહા બર લખેનીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 કર નસીહત અમાખીલ સખકો બોલી પએછાનો તુમ અપને રખકો,
 હાલ આપના બસીરે મનાઝીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ;
 ખતમ કર અયે ઝરીફે યે હીકાયત બન્દા ઉસ્તાદ હયે પુર સદાકત,
 હસ મુમ્બરકો નએ દોલ ઔર દીલ બોલી દે દીલ દે દીલ દે દીલ.

૨૪

રીવાયાતે પુર ગમ.

ગઝોહરે અરશે કિલા યાને શહે કરબલા,
 છોડ મદીના ચલા યાને શહે કરબલા;
 અહેસે મદીના તમામ કહતેયે ઇમ્ને ઇમામ,
 ઝુલ્મે યઝીદી સહા યાને શહે કરબલા;
 આયે જો મકતલ ઉપર દેખેવો ટુંકે ખર,
 લેકે ખડા કોફેલા દીકા શહે કરબલા;
 શીઝને પહેલે કહા બએયતે મન કુન અદા,
 છોડ ઇમામતકો આ અયે શહે કરબો બલા;
 સુનકે ઇમામે હુસેન જાને શહે મસ્જ કએન,
 બએફે ખુદા દીલમે લા બોલે શહે કરબલા;
 શહે ખુદા સર મેરા ક્યું ન કરંગા શીદા,
 બહેરે હુમ્મત કે દીલા કહેકે શહે કરબલા;
 અહસે અઝા દેખીએ બન્દ જો પાની કીએ,
 ઔર દીએ ખીમે જલા બાદ શહે કરબલા;
 પાએ શહાદત હુસેન ગમસે નહી દીલકુ ચએન,
 નાઝો નઅમસે પલા થા વો શહે કરબલા;
 બન્દા ઝરીફે અબ યહાં ખતમ યે કીજીએ બંયા,
 દીલકે હયે મકસદ દીલા અયે શહે કરબો બલા;

૨૫

ગયા મારા હુસેન બન્નરા,
 કરકે બાલી સકીનાને નારા બોલી કાં ગયો બાબા હમારા;

હયે કઠન બાત ચલતા ન ચારા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 કીનો અમ્માકો બેવા હમારે હાયે કઝઝાક ઝાલમને સારે;
 સુરત દેખત નહી તોહી ચારા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 હાયે પરદેસ દુખીયા બદેસી કુપી ઝએનબ રહત હયે ઉદાસી;
 બનમે કુકત હયે સાંજ સવેરા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 લીનો બાલીકો છીનત કમીના નોચ ગાલોકો બોલી સકીના;
 ગોકે ઝાલમ તમાંચાબી મારા હુસેન બન્નરા—ગયા.
 ફએઝ બન્દારે છસ્કો ખતમકર બસ ઝરૂંકે દીલ અફગાર ગમકર
 ગેહી કમ્બલશા કરતે હયે નારા હુસેન બન્નરા—ગયા.

૨૬

હો દોઆ મુસ્તબબ યા અલ્લાહ,
 અલાહ હુમ મનસુર દીને મોલમ્મદ અના ફતહુન મોખીનુનવો અસઅદ;
 શાહ અબદુલ હમીદખાન હો ફતહયાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ખાદે મુલ હર મયેનુશ શરીફએન હયે ઈમામુલ હુદાનુરે અયેનએન
 કાયે મુન હાયે મુન તા બ યૌમુલ હીસાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 અખ્તરે અખ્ત સુલતાને દીકો તા કીયામત રહે યે ચમકતા;
 તખ્તહો માલતાબ ઔર તાજ આફતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હયે જો સુલતાન રએ ઝમીકે રકને આઝમ હયે ખાનએ દીકે;
 કહેરસે કરદે બેદીકા ખાના ખરાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 લસ્કરે તુર્કવાલા હસબ હયે હામીએ દીન શાહે અરબ હયે,
 તુર્ક કો રસપર કીજએ ફતહ યાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમકે શાહસે જો હયે બાગી પ્રીયા નખ્તસે હો બદ દમાગી,
 ઝુલમે બદકી સખ ઉન્કો પંહોચા શીતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 બગઝ રખતે હયે જો ઉન્સે કાફર આતશે કહેર નાઝીલ હો ઉન્પર.
 લસ્કરે રસીઆ હોવે જલકર ક્યાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રસીયા રસ ક્યું કર ન હોખએ ઝમે તુરકોસે ચેક લખ્ત થરઆયે.
 નઝરે તુરકી હો રસી કો તીરે શહાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હોગે તુરકી ચલી જબ બમચેદાં અલઅમા કહેરહેયે હસુદા,
 જંગસે કીતને બાગે હયે ખા પેચોતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમમે જબકે જંગો જદલ થા દીને અલમદકા બજતા દોહલયા;
 ક્યા થા શૌકે ગઝા મોમેનોકો શીતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હીન્દકે દીન દારાબી વલ્લાહ જાન દેનેકો હાબરયે લીલાહ,
 હો અતા ઉન્કે તએ ગાઝીયોકો ખીતાબ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.

અલ્લહુલા હો સુલતાને ગાઝી ચર્ખ પર તેરા જઓસાહે તાઝી;
 ફરે દુસ્મન હો સુલતાંકે ઝેરે રીઝાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 સરે રસીમે નખવત બરી હયે રમકે શાહસે હમ સરી હયે;
 તુરકા તર ચર્ખે કજરોકા હયે છન્કે લાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમી અફસર યલે પીલતન હયે ઝૌર સીપાઇ હીમી સફ શીકન હયે,
 સામો રસ્તમકા દહરાતસે ઝહરા હો આળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હયે જો સોહરામો એઝન પહેલવાં કાવા છસ્કન્દ યારો નરીમાં,
 તુકે હયે સળ પહેલવાનોમે છન્તે ખાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 લશ્કરે રમમે નવ જવાં હયે પીર હયે તીર ઝાહેરકમાં હયે;
 ખુને રસી હો ઉત્તો ખખઝે ખીઝાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ખુને રસીસે તુરકીકો દરગઝ સુળ રહ અતકર સુદાયા;
 જસમે તુરકી પર અફસાં હો ખુની શહાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 કામ નાપાક હયે રસીયાહકી જંગમે ઝેરે કહુ કર હો તુરકી;
 હયે હીમાયલ દરયેક પાસ ઉચ્ચુલ કીતાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 બખ્શ બહેર નખી ફતહો નસરત તાકે હો રસીયાહકો હઝીમત;
 કાફેરોંકે જહાઝોકો કર ગઈ આળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ફતહ દે વાસ્તે પંચતનકે ચાર ચાર ઝૌર હુમેનો લસનકે;
 વાસ્તે ફાતેમા ઝોગઝે ખુતુરાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ફતહ દે બહેરે ખચેરલ વરાકે ફતહ દે વાસ્તે અસ્રીયાકે;
 દાખેલે તાર રસીકો કર બેલીસાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 જીતને તુરકી શાહદત હયે પાયે યાને લીલ્લાહ સરકો કટાઝે;
 રહેમસે ખોલદે ઉન્પે રહેમતકા આળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 લશ્કરે રમમે હમકો પહેચા તાકે પાંચે શાહદતકા દરગઝ;
 જીન્દગી હયે હમારી મીસાલે લખાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 માલોઝર જો રખે હયે છુપાકર ઝૌર ન લેજો હો તુરકીકે ખાતર;
 અબ્ધ લાંસા તુકર ઉન્પે નાઝીલ અઝાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 દીલ ગની જીસ્કા હયે ઉરપે રેહમત માલકા હયે ગની ઉરપે લાનત,
 કર દે કારન કે તરહ ઉસ્કો ખરાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 દોસ્તો જો કે હયે અહલે હિમાં માલ કયા જન કરતે હયે કુરખાં,
 બખ્શ દે સળ ગુનાહા અતાં કર સવાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 પાંચે દરઝા શહાદતકા ગાઝી તીશ્ન લમકર ગયે જન બાઝી;
 ઉન્કો પીલવા હમેશા તહુરા શરાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 હીન્દુવાં હયે મદદગારે સુલતાં કુચ તો શરમાવો અયે દીન દારાં;

દે ઉઠા મુઠસે ગફલતકા ઇન્કે નેકાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 આજ યા કલ કીયામત હયે કાયમ શક નહી ઇસ્મે અલ્લાહ હયે આલમ,
 કહે ગયે હયે હદીસાં વો આલી જના'ન વા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 રમકે જંગસે હયે નમુદાર મોમેનો સળ કીયા મતકે આસાર;
 હો દોઆ માંગો હાતે ઉઠાકર શીતાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 ઇસ રીવાયતકો સુન દીનદારો આમીન આમીન આમીન પુકારો;
 મોમેનો હયે દોઆ પેશે હક મુસ્તે જાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 તખ્ત પર બેયંઠે અબદુલ અમીદખાં સનઅતે સન હયે મીસરેસે આયાં;
 આજ શમશીરે સુલતાં રહે કામ વાળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.
 મુસ્તજી હયે ઝરીફે સુખનવર ખન્દા અજ બહેરે આલે પયગ્ગર;
 હુ હમેશા દોઆગો બચસ્મે પુરઆળ યા અલ્લાહ—હો દોઆ.

૨૭

હુવી શાહપે બેદાદ વાવેલા કરં આહો ફરીયાદ વાવેલા,
 ગુલીસ્તાને અહમદપે બાદે ખીઝાં કહુ ક્યા અઝીઝો ચલીનાગહાં.
 હુવા સારા બરઆદ વાવેલા—હુવી શાહપે બેદાદ.
 ગુલોપર યા અસ ખુલ્લખુલ્લોકા-હુજુમ ચલી આદ ઇસવખત બાદે સુમુમ
 કી ગુલકો આઝાદ વાવેલા—હુવી શાહપે બેદાદ.
 કંઠી ફાકતાયે કંઠી કુમરીયા ભરા ઉન્કી ઇત્તહાનસે ગુલસેતાં;
 ખીઝાંકી હયે નાશાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 નયુવતકે ગુલ સારે મુરઝા ગયે સબી ખુલખુલાં દેખ મભરા ગયે;
 લીયે ઘેર સૈયાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 કહું કુમરીયોંકો મએ ક્યા માજરા સબી કયેદે ગમમેયે કરતે બુકા;
 કટે સર્વો સમશાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 ગુલીસ્તાને વાહદતકા માલી હુસેન કીયે દેખ ગુલશનકો ખાલી હુસેન;
 ટુંગા આહો ફરીયાદ વાવેલા—હુવે શાહપે.
 અઝીઝો થે ઇખ્તે અલી બેખતા કીયા સીઝદએ હકમે સંરકો બુદા;
 વંદાશીએ જલ્લાદ વાવેલા—હુવે શાહપે.
 કીયે કલ કુલ મરદુમાંકો બહમ મગર ચેક બાકીયે બારન્જે ગમ;
 રહે કરને સજ્જાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.
 ઝરીફે કંબલ પોશ કર-શાહકા ગમ નહી મીસ્તે ખન્દાકે તાબેરકમ;
 શહીદાં હો હસ્તાદ વાવેલા—હુવી શાહપે.

૨૮

ચલી રનમે શમશીર વાવેલા હુવે કતલ શખ્ખીર વાવેલા—ચલી.

છુનો ગોશી દીવસે ચે અહવાલે ગમ હુસેનાપે જો કુચકે શુઝરા સીતઝ
 કીયા હું મયે તહરીર વાવેલા—ચલી.
 મદીનેસે કરબલમે આયે હુસેન સખ અહલે હરમ સાતલાયે હુસેન;
 ખસદ ઇઝઝો તૌકીર વાવેલા—ચલી.
 કલા યું અમર અપને લશ્કરકે સાત સબી ઘેરલો નહેરકો અપને હાત;
 કીયે યુંહી બેખીર વાવેલા—ચલી.
 પયે કતલે સાદાત બાંધે કમર ન ખઝોઈ ખુદા ન પયખ્બર કા દર;
 કીયે શામી તદખીર વાવેલા—ચલી.
 પયે જંગ કાસીમ ગયે જીસ ઘડી તો ફૌજ ઉદુમે ચે દહશત પડી;
 કીયે લડને તાખીર વાવેલા—ચલી.
 લીચે ખીચ ખન્નરકો કાસમને જખ બપા દુશ્મનોપર હુવા એક ગઝબ;
 હુવે સદલા નખ્ખીર વાવેલા—ચલી.
 ગરઝ પીકે કાસીમ શાહદતકા જખ કીયે જાકે ખુદેખરી મે મુકામ;
 મીલી ખુખ જગીર વાવેલા—ચલી.
 હુવે બરછીયોસે જખ અકબર શહીદ મીટાયે હયે દેખો સીપાયેયઝીદ
 પયમખરકી તસવીર વાવેલા—ચલી.
 ચલે લેકે અખ્યાસ ખન્નર અલમ યે સેકડો દુશ્મનોકો કલમ;
 અથી જદકી તાસીર વાવેલા—ચલી.
 ગયે જખકે ખીમેમે ઇખ્તે ચલી તો દેખે સખીનાકો હયે બેકલી;
 તડપનાયા બેશીર વાવેલા—ચલી.
 ચલે શાહ ગોદીમે અસ્વરકો લે કે શાયદ તસીઓસે પાની મીલે;
 લગી હદકપર તીર વાવેલા—ચલી.
 કીયે તીરકો હદકસે જખ જુદા કહો ઝાલીમો હાથે અસગર મેરા;
 કીયા ક્યા થા તકસીર વાવેલા—ચલી.
 હરમમે થા ચેક શોરે મહાશર અયાં લગે ખાક ઉડાને સબી ખીખીયાં
 મીરી કહકે હમ શીર વાવેલા—ચલી.
 દીયે સરકો સજદેમે સરવર જુકા દીયા શીખ્રને સરપે ખન્નપર ચલા;
 ખ્યાં પરથી તકખીર વાવેલા—ચલી.
 ચડાએ સરે શાહ નેઝેપે જખ કરામત હયે કુરઆનકી યારો સખ;
 કીયા સર હયે તકસીર વાવેલા—ચલી.
 રહે બાકી ચેક આબેદે ઝાથે મગર, વોબી મુદતસે ખીમારથે;
 પડી પામે ઝન્જર વાવેલા—ચલી.
 વો જગરે અલી ઔર નુંરે રસુલ ખુદાસે હયે શાનમે આયત નુંજલ

હુવી દેખો તત્કીર વાવેલા—ચલી

સહીદોં કે ગમમે હમેશા રહે મકાં હોંગે જન્નતમે ઉન્કે લીયે,

અમરદ કે તાઅમીર વાવેલા—ચલી.

પકી દીલસે જનો અયે અહલે અઝા યે ખીમારે ઇસીયાંકી હયેગી દવા,

સુનો ગમ હયે ઇકસીર વાવેલા—ચલી.

યે ઉમ્મતકે ખાતર દીયે સર કટા કીયે ખઓફે મહાશરસે હમકો રેહા;

ખુશા અપની તકદીર વાવેલા—ચલી.

લીખા ફઓઝે બન્દાસે ઇસ્કો ઝરીફે પડો કમ્લીશાહ ઇસવઝન કીરદીદ;

ન હોવે તો દીલગીર વાવેલા—ચલી.

૨૬

ચમકતી હયે તલવાર વાવેલા ઉદ્દ હો ખખરદાર વાવેલા—ચમકતી.

મીલા હુર શહનશાહસે જખકે આ કુહા રનપે જનોકો દીજો રઝા ;

લીયે ગેર બદકાર વાવેલા—ચમકતી.

ગરઝ લેકે રખસત વો જખ શાહસે લડા જ સીપાહાને ગુમરાહસે ;

કીયા કતલ ખીસીયાર વાવેલા—ચમકતી.

કીયા હુરને જીલ વખત ખન્જર રવાં ગુરેઝાં હુવે શામકે પહેલવાં ;

સખી કેંક હતીયાર વાવેલા—ચમકતી.

યાં તક લડા હયે વો હુર સફશીકન હુવા અખમસે પારાપારા બદન ;

અજખ યા વો દીદાર વાવેલા—ચમકતી.

મયે હુર શાહદતકે દરજેકો પા ખુદાકી હો રાહમત ઉન્હોપર સદા;

મઝમ હો બકુફકાર વાવેલા—ચમકતી.

ઝીયાદા હુવા શાહકો હુરકા અલમ ઉઠા હુરકે લાશેકો લા દરહરમ ;

કહે યેયા અમખ્વાર વાવેલા—ચમકતી.

મયા બાદહુ રનપે યકયક જવાં હુવા મઓતકા ગર્મ બાઝાર વાં ;

કઝાથી ખરીદાર વાવેલા—ચમકતી.

બહોત લશ્કરે શામકો કમકીયા ન યારોને મરનેકા કુચ ગમ કીયા ;

મુવી કઓમે અશારાર વાવેલા—ચમકતી.

અયે ખુને બેદીકે પીઆસે તમામ સીવા ખુંકે પાની યા પીના હરામ

યા પાનીસે ઇન્કાર વાવેલા—ચમકતી.

સીપાહોને સખ રાહ જન્નતકી લે તો બઝમે પચખખરમે જાકે મીલે ;

રહે બાકી સરદાર વાવેલા—ચમકતી.

અલે રનપે લડનેકો ઇખ્ને હસન કે પહનેયે હાતોમે ઝેબા કમન ;

પડે મુહપે ઝરતાર વાવેલા—ચમકતી.

કાંચે જળકે ખન્નરકો કખ્ખે સેવા હુવા ફોળે આદાપે કહેરે ખુદા ;
હુવે સદ હા રીન્નાર વાવેલા—ચમકતી.

લીચે ગેર ઉન્કો સીપાહે વઝીદ કાંચે હાથે નૌશાકો રતમે સહીદ ;
સભી મીલકે મક્કાર વાવેલા—ચમકતી.

ખખર પાછ દુલહનને દુલેકી જળ લગી પીટને રીનચો સરકો તખ ;
હુવે તીલે રૂખસાર વાવેલા—ચમકતી.

ચલે પુર મજબ હોકે અખ્યાસઅતી પડી લશ્કરે શામમે ખલખલી ;
ખુપે સારે અસ્વાર વાવેલા—ચમકતી.

ખડે કતલ કરતે હુવે બે હીસાખ ચલે નહેરમે મશ્ક બરલે શીતાખ ;
કાંચે બાઝુ અફગાર વાવેલા—ચમકતી.

લીચે મશ્ક બાઝુપે દીગર લગા લગા તેગકા વાર બાઝુપે આ,
રહે તખ હો લાચાર વાવેલા—ચમકતી.

કાંચે કાસે અખ્યાસમે શાહચે બચેન ખડા દેરસે હથે ખીરાદર હુસેન
હો ઝીન્દા અક્કમદાર વાવેલા—ચમકતી.

ગયે રતમે જીસ વખત અફગરઅલી લગે કતલ કરતે લે નામે અલી ;
કરે હોકે તખ ચાર વાવેલા—ચમકતી.

લગે તને અફગરમે ખરખીદ વાર સભી ઝખ્ખ લાયેથે તાજા ખહાર ;
સરાપાયે ગુલઝાર વાવેલા—ચમકતી.

મુલ્ક પહેન લે હાતમે ઝલકકાર ચલેશાહ હો ઝુલજનાપર સવાર ;
ન યા કોઇ મદદગાર વાવેલા—ચમકતી.

હુવા કોરકા વખત જળ શાહેદી ગુલુપે દીગા ફેર શીમરે લઈ ;
હુસેનાકે તજવાર વાવેલા—ચમકતી.

મલેમેથી આખીદકે તચોક પડી ગીરાં પામે ઝન્ઝીરકાથી કડી ;
વાથે સખ્ખ ખીમાર વાવેલા—ચમકતી.

દીમે આગ ખીમેકા જાલીમ લગા સભી સરસે છીન લીચે હથે રેદા ;
દેખો કચોમે મુરદાર વાવેલા—ચમકતી.

સભી જન્નો ઇન્સાનપર હથે યે ગમ ઇસી ગમસે ગીરીયાં હથે અખરે-
કરમ

કાંચે કોહો અરાખર વાવેલા—ચમકતી.

લીખા દુએએ ઇન્દાશ શીરી કલામ કીયા ખતમ શાહપે પડકે સલામ
ઝરીદે અજાદાર વાવેલા—ચમકતી.

કયા કહું ગમકા હાલ યા અલ્લાહ—કયા કહું

મેરે આગે સુરકા ધરા હયે જાને મકનલકા ચે માજરા હયે;
 જખકે કરખલમે આઘ પયખરકી આલ યા અલાહ—કયા કહું
 ચેહી તાઅત ઇઆદત હયે મેરી ચેહી આદત સાઆદત હયે મેરી;
 નહી બયેને અલમકે સીવા કીસા કાલ યા અલાહ—કયા કહું
 કયેસા કરખલપે જાયા સમાયા કયેસા ચેક ખુદ પાની ન પાયા;
 કયેસી મકતુલ હો મધ પયખરકી આલ યા અલાહ—કયા કહું
 ચખે બદ ગુકી હયે રંગ જાહેર હો પહમેહી અફસોસ આખર;
 આ મયા મેહેરે દીને નખીપર જવાલ યા અલાહ—કયા કહું
 કયા યગીદી મુસલમાં નહી ચે કયા કોઇ અહલે ઇમાં નહી ચે;
 મેં ગુનાહ હો ગયે કાલ હયેદરકે લાલ યા અલાહ—કયા કહું
 જખતલક જુસ્મમે મેરે દમ હયે દીલકો મરગુખ શોહદાકા ગમ હયે;
 શેરો મજમુ મેરે પાયે ગમસે કમાલ યા અલાહ—કયા કહું
 હયે ઝરીફે ગુન્હગાર યારખ બખ્શ હૈ બહેરે બન્દા ખતા સખ,
 શીકરે દુનયાકો દીલસે મેરે દે નીકાલ યા અલાહ—કયા કહું.

૩૧

હાયે ઇખને ખુતુલ યા અલાહ—હાયે ઇખને.
 તીફલગીમેયે જસ વખત શખ્ખીર હાલ તીફલીકા કરતા હું તાહરીર,
 જુસ્કે સુનનેસે હોગી સઆદત હુસુલ યા અલાહ—હાયે ઇખને
 ચેક દીન સીઝદેમેયે પયમખર બયેકે શખ્ખીર પુશતે નખીપર;
 બોલે હસ વખત જખરીલ હોગે તુજુલ યા અલાહ—હાયે ઇખને
 હયેગા ઇસતરહ ખાલકકા ફરમા જખતલક ચે ન ઉતરેકા નાદાં;
 સર ન સઝદેસે અપના ઉઠાવો રસુલ યા અલાહ—હાયે
 કહી પકડે અલીને હીરનકો લાકે બખ્શી વો હજરત હસનકો;
 દેખ ઉસ્કો હુસેનાયે ખાતેર મકુલ યા અલાહ—હાયે
 ચેક હરનીને અઝહુકમે દાવર અપને બચ્ચેકે હમરાહ લાકર;
 દે હુસેનાકો કી હયે સઆદત હુસુલ યા અલાહ—હાયે
 જનકાયા પાસો ખાતેર ખુદકો શર્મ આઘ ન કુચ અશકોયાકો;
 જુલમ કયા કયા કીયે ઉન્પેકોમે જહુલ યા અલાહ—હાયે
 ખુસ્તાને મહોમ્મદકા માલી દેખા કરખલમે ગુલશનકો ખાલી;
 દાલીયાં સુખ કર ઝડ ગયે સારે ફુલ યા અલાહ—હાયે
 ગુલે ખુરશીદ હયે નામ અકરમ વોયે કારીમેનૌશાહ મોઅજ્જમ
 હિન્પે બાદે ખીજાંને ઉઠાઇ હયે ફુલ યા અલાહ—હાયે
 ગુલે અબ્બાસ ઝોર ગુલે અકબર ગુન્ચ એ ગુલયા નાદાન અરગર

મારે જાલીમ ખુદાવો પવખરકો હુલ મા અલાહ—હાથે.
 સીકદએ હકમે થા હકકા પીઆસ સીક ખ-નરસે સરકો ઉતારા;
 દાસ્તાને અલમકો વંદુ યાંહે ~~હુલ~~ મા અલાહ—હાથે.
 બન્દા ઉસ્તાદ સૈયદ હુસેની ઉન્ન ખાદીમ ઝરીફ હથે મકાની;
 છતેબ થે મેરી હો હુસેના કબુલ મા અલાહ—હાથે.

૩૨

હુવે પીન્હા નુજુમ મા અલાહ—હુવે.
 મુલ જનાપર હુવે સ્લાહ અસ્વાર આકે ગીલમાને શીરદોસ થેકખાર.
 સદકે હોતેથે હરથેક રીકાબોકો મુમ મા અલાહ—હુવે.
 થક તરફ દસ્તખસ્તાથે હુરાં થેક તરફ હો સફારાથે પરીયાં,
 કુદસીયાંકા થા બસ શાહે હીંપે હુનુમ મા અલાહ—હુવે.
 નીકલી જસ વખત શાહકી સવારી અબે રહમતને કી અસ્કખારી.
 બક બેતાબ હોકર મઆઇયી ધુમં મા અલાહ—હુવે.
 ઝોહરા મીર રીખ ઓર મુસ્તરીકા મેહેર હોયા અતારેબ ઝોહલહો;
 માહબી નુર પાયા બધએઝે કુદુમ મા અલાહ—હુવે.
 કયું ન તબએ રવાં હોઃ ઝરીફ અબ ધએઝે બન્દાસે હાસીલ હુવા સખ.
 હથે બરા મેરે સીનેમે ગન્ને ઉલુમ મા અલાહ—હુવે.

૩૩

રો રો કહેલી નસીમ મા અલાહ—રો રો.
 જખકે કરબલમે શખ્ખીર આથે તબ જંબાપર થે અલદ્રાઝ હાથે;
 ઝીકયા સહેકે હરદમ અલદ્ર લામ મીમ મા અલાહ—રો રો.
 કુલ્લે શએઉન વો હાલેક જંબાપર મુમ્મા વાજ હુલ્લાહ હરસુ નઝરકર;
 નાઅતે હકમે કદે મુખારક થા જીમ મા અલાહ—રો રો.
 દેખે થે હાલ અકબરઅલી જખ આથે નીઝદે પદર તખિના થે લખ;
 બોલે દીને રજા મુજકે છખ્ખુલ કરીમ મા અલાહ—રો રો.
 યારો અકબરે ના કદ જવાંકી હકત સાલા ઉમર પેશો કમથી;
 દેખ હાલત મલક બોલે રખ્ખુર રહીમ મા અલાહ—રો રો.
 અપની છાતીમે શાહને લગાયે અલીઅકબર કો બખતર પીનાએ;
 સરપે બાંધે અમામા બનાઝો નખમ મા અલાહ—રો રો.
 મુલદ્રકરે અલીકર હીમાયલ આ ખડે જખ બમએદાને કરબલ;
 દેખ અકબરકો જાલીમ હુવે સખ્ખહીમ મા અલાહ—રો રો.
 સીક બોલા કોઈ બનતા હથે ઇસ જવાંકો બે પએબનતા હથે;
 સામે રસ્તમસે હથે જરફે ખાદીમ કદીમ મા અલાહ—રો રો.

જાને શખ્ખીર હયે જીમરે હયેર હયે ચેહી હમ સખી હયે પયખર;
નુરે ખાતુને જમત તખમુન મૂકીમ યા અલાહ—રો રો.

ખચેર અકખરઅલી મુલ હેદાપર કીયે હમલા તો કાંપા હયે સરકર;

અલ અમાકી દુગાં થી બદ્દાને ગતીમ યા અલાહ—રો રો.

શીરકે મએદાનસે જખકે આયે ખુશ લખ શાહે દીકા દીખાયે;

થા વો કરખતમે કૌસરકા પીઆસા કસીમ યા અલાહ—રો રો.

તીરનગીસે ચે સુખી કંબા હયે આયે કૌસરસે તરપર દહાં હયે;

થી પરાગન્દા મુજુતર ચે તખએ સલીમ યા અલાહ—રો રો.

કહે સરવરને મેરે જીમર બન્દ નાના હયે ખુલ્દમે આરઝુમન્દ;

કોઈ દમમે હયે હામામ કા રે મોહીમ યા અલાહ—રો રો.

કૌને આદમે જીસ વખત ઘોડા દાસે અકખર તોથા શૌરો ગઓગા;

પડ મયા કલકલા અરશીયાંમે જેખીમ યા અલાહ—રો રો.

લેકે ખન્જર સીતા હાયે બલ્લમ મારે અકખરકો વોહ કૌમે અજલમ;

હાકમે દીકા મારે હયે મીલકે લઈમ યા અલાહ—રો રો.

શક હુવા સીતા ખારે સીતાસે ચુલે રખસાર પઝમુરદાઉલજે;

ખુલકે સુખુલ બખુને મએત્તર શમીમ યા અલાહ—રો રો.

હાયે શખ્ખીર લાશે મુતાહર ખોલે આંખે ઝરા ખોલો દીલખર;

તીરેગમને કીયા હયે જીમરકો દો નીમ યા અલાહ—રો રો.

શાહે દી સરદીયે બહેરે ઉમ્મત ખુલ્મ ઉન્પર ચે ક્યા કહેરે ઉમ્મત;

પીટનેકી હયે જા સામે આને ફહીમ યા અલાહ—રો રો.

શૌને આદમ બને હયે અજાદાર ગમસે દાઉદો યુસુફ હયે ખીમાર;

હયે સીયાહ પોશ ગમસે ખલીલો કલીમ યા અલાહ—રો રો.

શાને શખ્ખીર અખ મંએ કહું ક્યા રો રો રીદવાને ઇસ તરહ ખોલા;

ચેવો ઈખને કસીમુન જસીમુ વસીમ યા અલાહ—રો રો.

ઇમા લીલાહે ઐર રાજેઊ પડ સરવરે દી કહે દો કદમ બડ;

ખાનતાં તેરી હીકમતકો તુહી હકીમ યા અલાહ—રો રો.

ખામ કર અચે ઝરીફ ચે રીવાયત ફએજે બન્દા હયે તુજકો નેહાયત;

કમ્બીશાહ ખઓફ ક્યા અખ જેતારે જહીમ યા અલાહ—રો રો.

૩૪

કહો મીલકર તમામ યા અલાહ—કહો.

આજ છોડે હયે શહેરે મદીના આજ આયે બકરબલ હુસેના;

આજ આવે મુસાફર હયે બનકર હમામ યા અલાહ—કહો.

ચેવો ખાતુને જમતકે પીઆરે કાહેમોને સર ઉન્કા ઉતારે;

રો રો કહુતેયે ઇસ તરહ બઝેરહ અનામ યા અલાહ—કહો.
 શહરે હમઝાહી પાએ શહાદત ગમ હુવા શહેરોંકો નેહાયત;
 કરકે અફસોસ લાયે અપાપર કલામ યા અલાહ—કહો.
 આયે મયદામે લડનેંકો અકબર ચે વહી હમ શખી હયે પયગમ્બર;
 દેખ દુશમનખી ઉન્કો હુવે ઝદશમ યા અલાહ—કહો.
 મારે અકબરકો વઝયકે સીતમગર ખોલે ઇત તરહ બાબાસે અકબર;
 બ કહો મેરે માદરસે મેરા સલામ યા અલાહ—કહો.
 બહેરે જગ આપા કાસીમે દુલા હાત કમત બધા સરકો સહેરા;
 ખી યુદ્ધ ખીયાહકે દીન શહાદતકા ગમ યા અલાહ—કહો.
 લાશે કાસમપે દુલહન જળઆધ કહીં જાતે હો કર ખેવકાઈ;
 થી ચે કાસમતમે મેરે ગુદાઈ મુદામ યા અલાહ—કહો.
 બરલીયે પાની અખ્યાસ અલમદાર મારા જાતમતે બાઝુપે તલવાર;
 મરક પાનીકી લેનેયે દુન્દાસે યાગ યા અલાહ—કહો.
 ગાદમે લેકે અસ્તગરકો શખીર આયે મકતલમે પીઆસે હો દીલગીર
 તીરસે કરદીયા હુરમત્તા ઉન્કા કામ યા અલાહ—કહો.
 યે ખબર જળ સુન્ની શહેર બાનો ખાક સરગે ઉડા આહ રો રો;
 ગસ્તમે આકર ગીરી લેકે અસ્તગરકા નામ યા અલાહ—કહો.
 હાયે અકબરો કાસીમે અખ્યાસ આખરશ ના રહે કોઈ શહપાસ;
 યા શહાદત કીયે કરખલામે મુકામ યા અલાહ—કહો.
 બાકીયે ચેક આખેદે દીલગીર દાએ ઉન્કેલી પાકમે ઝગીર;
 ઝાફરે નાતવાંયે નતામે કીયાગ યા અલાહ—કહો.
 ગમમે બાબાકે આબીદને રો રો લેયલે સાત અલલે હરમકો;
 હોકે અસ્વાર બટોંપે પંહુયે બશામ યા અલાહ—કહો.
 સબી જુન્નો મલકપર હયે ચે ગગ મોમેનો દીલસે કીજીઓ માત;
 આગ દોજખકી હોવેગી તુમપર હરામ યા અલાહ—કહો.
 રોક ખામા ઝરીફે અજાદાર બન્દા ઉસ્તાદ હયે આલે અતહાર;
 હુ ઝરીફે શહે કરબલાકા ગુલામ યા અલાહ.

૩૫

તર્કે ગરબી.

કહો યાગે હર આન યા અલાહ મુવાદીકા સુતતાન યા અલાહ—કહો.
 નખુઅતકી દરીયાકા ગોહર હુમેન યા બહેરે હયાકા શનાવર હુસેન;
 રીસાલતકા મરબન યા અલાહ—કહો યારો.
 અલીકે અથે ખોશવારે હુસેન યે આતુને જમતકે ખીયારે હુસેન;

હસનકે દીલોખન યા અલાહ—કહો યારો.
 ગરઝ જખકે આયે બ કરખોખલા લીયે ઘેર શાહકોવો અહેસેજકા;
 હુસેનાયે હયરાન યા અલાહ—કહો યારો.
 અઝીઝો સહે હયે વો ક્યા ક્યા સીતમ હુવી ગઈ ખુશકીમે કીરતી બહમ;
 હુવા કયેસા તુકાન યા અલાહ—કહો યારો.
 હુવે કલ જીસ વખત અકબરઅલી પડી હુરો ગીલમાનમે બેકલી;
 કલા રો રો રીદવાન યા અલાહ—કહો યારો.
 હુવે કલ અખ્યાસોહખતે હસન કીયે હાયે ઝાલીમને કયેસા ચમન;
 મોહમ્મદકા વીરાન યા અલાહ—કહો યારો.
 યેહી કહેતે રોરોકે શાહે અરબ નહી હયે બઝુઝ જાતે મઝોલાકેઅબ;
 હરમકા નીગેદખાન યા અલાહ—કહો યારો.
 ખતા ગમસે અંબ કરમ અરુખાર ઉસીગમસે હયે બંદી બેકરાર;
 કહે કયું ન દમ્સાન યા અલાહ—કહો યારો.
 ઝરીફ અબ ન આગે હયે તાબે રકમ બહેત સર કટાયા હયે અપના કલમ;
 લીખે ગમ ક્યા ઈમ્કાન યા અલાહ—કહો યારો.

૩૬

વાવેલા હાયરે વાવેલા વાયરે,
 દસ્તે બલામે ગયા મારા હુમેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 ઝીનતે અરશેહલા રૈનકે હર દુસરા
 ખુરજે અસદકા સીતારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 માદને રમ્ઝે નેહાં બાઇસે કૌનો મકા;
 હયે બાનેતો આરકારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 કુરરતુલ અગેને નખી રાહતે જાને અલી;
 ખાતુંકા થા ગે અવારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 કરતેધે શાહે ઉમમ નાનાકી ઉમ્મતકા ગમ;
 બખ્શવાયે હયે ઉમ્મત દુબારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 અકરબા કટવા દીયા કુમ્બેકો લુટવા દીયા;
 બહેરે ઉમ્મતકે સરબી નીસારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 જાહેરા શીઝે લઇ ખીચ લે અન્જરેકી;
 તને અકદસસે સરકો ઉતારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 માતમે શખ્ષીરમે તાઝીયાદરો સુને,
 ચરમ ગીરીયાં બત હયે ફુવારા હુસેન વાવેલા—વાવેલા હાયરે.
 રોતે હયે હમ રોઝો રખ ગમસે અયે ફકેઅરબ;

तुम अम्मा खुदासे हमारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.
 गालके जमत हो तुम शाहमे उम्मत हो तुम;
 हमको धरदा हये तेरा सडारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.
 बे गमे हाइलास दुर कीछमे शाहा करे;
 अम्मतका करदो रोशन सीतारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.
 बहरते अन्दा यकी गमसे हये आरो हजी;
 हये अरीई येनी जादीम तुमारा हुसेन वावेला—वावेला हाथरे.

३७

वावेला हाथरे वावेला हाथरे.
 मेरा हये मजरा बोहीगर सलाम या अलाह—वावेला हाथरे;
 जगमे अकरयो अला आये हये शाहे हुदा;
 काकाया तीरना अरोजे सीयाम या अलाह—वावेला हाथरे
 फुल गुले आगे नणी कुमारीमे सर्वे आली;
 नुरे असर दातेमाके धमाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 क्या कहें अफसर जवां रनमे या तीरना दहा;
 कल कीये सीतमगर तमाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 करीमे नौशाह आ जग के दीया सरसे कटा;
 जगतमे जकर कीये हये मुकाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 सैयदे शोहदाके तंछ सजदेमे मारा लंछ;
 छनो मलक गमसे रोते मुदाम या अलाह—वावेला हाथरे.
 रोते हये अयेरन नीसा गममेये मुजहोमसा;
 रोते आहम अदी और अयेरल अताम या अलाह—वावेला हा.
 सैयदे शोहदाका गम करतु अरीई अण रकम;
 क्युं न होवेगा सर सन्ध तेरा कलाम या अलाह—वावेला हाथरे;

३८

लुटे अहमदका आग या अलाह—लूटे.
 सडके करता इलक हये गुलोंपर शयको तणकामे भरभरके अमतर;
 माहके हये जगरमे येही गमका दाध या अलाह—लूटे.
 पारो क्येसा या वो शीअ्रि ओदी हेजो गुलके लीये अनके गुलमी;
 पड़ेया करअकके जनमे वा पाकर सुराग या अलाह—लूटे
 तोड दाले नयुअतके जण गुल सात गुलके मुवे सारे फुलफुल;
 भर गये फुलफुले सादो अन्दाये आग या अलाह—लूटे.
 अयेसा लूटे हये सारे सीतमगर हये जया उरका करनेसे आहरे.

જુલ્તાને રીસાલત કીધે મે ચરામ ના અલાહ—લૂટે.
 નીમળાં પીવાસે માલી તમામી પાનીકે બદલે અફસોસ સામી;
 ખુસે બરબરકે દેતેયે હુન્ન અવાગ ના અલાહ—લૂટે.
 લે મમે જળ ચુલોકો સીનાપર કુમરીયોકે ચેલી થા જંબાપર;
 ખુલખુલોકો કીયે કબેદ કયું કર કુલામ ના અલાહ—લૂટે.
 કયા લીખે અમ્મ ઝરીફે અઝાદાર હો મયા હઝરતે બન્દા લાઆર;
 હાલ હયેરાનો મુઝતર પરેશાં દમામ અલાહ—લૂટે.

૩૬

રહમતે કીરદીગાર હયે શખ્ખીર—રહમતે.
 રઝમે શખ્ખીર હરદમ રહમ કર રીઝઝકે ધરમે મઝમુન ઝમકર;
 રહ ખાતુન ચીર જીરે દુલદુલ સવાર હયે ખચેખર ગીર—રહમતે
 રીનકે દી હું અચે કોમે બદકાર રહબરે ગુમ રહાંહું ખચરદાર;
 રખ્ખેલી મેરે તાજા જીતાકી ખંદાર હયે ખેપીર—રહમતે.
 રાહતે જ્યાં હું જીરે પયખર રૌશની ખખ્ખે માહે મુનબર;
 રમ્મ કુરઆમે આપતે પરવરદીગાર હય તલીર—રહમતે.
 રોઝો શખ્ખ જુલમ કરતે હો હમપર રહા સાખર મંએ જૌરો સીતમપર;
 રાહકા મેરે અયે કુસ્તએદીલ ગુબાર હયે ઇકસીર—રહમતે.
 રોઝ ખામા ઝરીફે દીઘ અફમાર રહો બન્દાસા હરદમ અઝાદાર;
 રાહેમો મેહેફ્યા હક ખરોઝે શુમાર હયે દીલગીર—રહમતે.

૪૦

ગોહરે શાહવાર હયે શખ્ખીર—ગોહરે.
 હયે વતન જીમ્કા શહેરે મદીના યાવો ખતમે નખીકા નમીના;
 વારે સે લાફતા સાહેમે જીવફકાર હયે શખ્ખીર—ગોહરે.
 જીરકા નાના શહે દુસરા હયે ખાખા ખચેખર શીકન મુરતકા હયે;
 ખર ગુઝીદા અઝલસે યે પરવર દીગાર હયે શખ્ખીર—ગોહરે.
 જુલમ ખેદી કીયે શાહેદોપર બાદ શાહે કમાનો કમીપર;
 ખન્નરે જુલમસે હોકે સીના ફેગાર હયે શખ્ખીર—ગોહરે.
 મમે છખ્ખે અલીમે અઝીઝો ખન્નરે મમસે સરકો કરાદો;
 રોઝે મહશરમે અપના વહી મમ કુસાર હયે શખ્ખીર—ગોહરે.
 ખીચ ખામા ઝરીફે સફારા ફયેઝે બન્દા હયે રાહબર હમારા;
 મે અતા તેરે માતમમે ઝારો નઝાર હયે શખ્ખીર—ગોહરે.

૪૧

કહો બા શૌરો શખ્ખેન ના અલાહ—કહો.

હુલા વીરાં નખીકા ચમન હયે ગુલે અખ્યાસો ગુલ નસતરન હયે;
 કુમરીયાં ખુલખુલાં નાલાં જન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 ચારો દેખાયે કયેસા સમાયા હુલા કાસમને સરકો કટાયા;
 સરકો સહેરાયા હાતો કંચન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 થે પીસર વો શહે છન્સો બાકે કયા કહું હાયે અકબર જવાંકે;
 ખુન્દ લગ ઝીર તીરતા દહન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 શહીર બાતોકે થે મોશવારે હાયે કાલમને અસગરકો મારે;
 સુખે ખુસે સખી પઞ્ચરહન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 બાકે બહારે સકીતાવો હાયે બરકે પત્ની જળ અખ્યાસ કહાયે;
 મરક દન્દામે પારા બદન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 નાના જીનકે હયે ખતમે પથખર હાયે ખચેરનનીસા ઉન્કી માદર;
 તેરા ખાખ ઝી ખચેમર રીઝન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 રતમે થેક રોરે માહશરયા ખરપો ખરખોયોસે હયે અકબરકો મારા;
 સખીવાસો બે મારો કફન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 થેક બાટીયે આબેદે ખીમાર ઉન્પે રહમ ન લાયે સીતમગાર;
 પામે જન્ઝીર હાતો રસન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.
 છાયા હરસુ હયે ગમકા સમાયા જળ ઝરીફ થે રીવાયત બતાયા;
 ખારાસા આલી ઉપર છે સન હયે હુસેન યા અલાહ—કહો.

૪૨

દરસનઅતે તોરીહ

ગમકુના હો ઝરીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 લાસે અલમદપે કયેસા સીતમયા આજ બેસર હમામે હમમયા;
 મીઠકે તરગા કીયે શાહપે કૈમે કસીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 હામેને અરશીયા કહેતે વારખ સારે મકલુકસે હયે અખાયખ;
 વાદ કરતા રહા ઝેરે ખન્જર લતીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 નામ તેરાયા હરદમ જંબાપર ઝીર ચલતા ગુલપરયા ખન્જર;
 લજઝતે વરલસે થા મુશરરફ શરીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 માલવયા દોદેરખુલ હવામે તલખથી ઝીસ્ત દારે ફતામે;
 ખું ફશાતી ટ્રીયા જંગમે ગાહરીફ યા અલાહ—ગમકુના.
 લસ્કરે શામમે શીઝી બદકાર સફૂ અઝહલતા બદર સીતમ ગાર;
 ખાદશાહે સુલયમાં વો મોરે ઝખફ યા અલાહ—ગમકુના.
 કાલેમોકા હુયા કારીયા તંગ રઝમે અકબરસે મઝમુ બ આહંગ;
 મેક હમલેમે કરદી શીકરતા રદીફ યા અલાહ—ગમકુના.

ફોએ બન્દાસે સનઅતે તાઝા કરકે તહરીર લાયાહું શોઅરા;
મુશ લેહાનીસે ઉરકો સુનાયા ઝરીફ યા અલાહ—ગમકુના.

૪૩

તુજસે હું દાદાખવાહ યા અલાહ—તુજસે.
દીને અહમદકી હો શેશતાઇ દીલે મેં મેનકા બખ્શે જી આઇ;
ગમે શોહદા કરેદીલસે શામે પગાહ યા અલાહ—તુજસે.
ગમમે સરવરકે માહતમ મચાવે જૌર ગમકે સીવા કુચ ન આહે;
ઝૌજ પર બખ્ત ગરખુજ તખ્તો કુલાહ યા અલાહ—તુજસે.
હો તુ મગ્વાસ બહેર મુકદ્દર લે આકાને છગરમે તું તૈદર;
નજર મનઝુર કી ? સહીદોકે શાહ યા અલાહ—તુજસે;
છગકે ગમમે લે હરદો બંદા હચે અથેને ગમસે રાગદાન અયા હમે;
બાઇસે ગમ મીમે અપને તંદા છઝઝો બાહ યા અલાહ—તુજસે.
ગમ તું કર અથે ઝરીફ કમઝપેશ મએ ગમ કયેને બન્દાસે કર નઆશ
ગમે સરવરસે હો મચે હાલત તખ્તાહ યા અલાહ—તુજસે.

૪૪

કહો બધા મળીને યા અલાહ—કહો.
આ બનો હાલ ગમનો કઠન છે યા લીખે લાતો બેચાર સુખનછે;
આય ગમવી રેહા બાગ વેરાન યમને યા અલાહ—કહો.
હું કહું છું હવે હાલ કાસમ જેના ગમમાં પરેશા છે આતમ;
આ ઘરો વરરે ગમમાં રેહાછે બતીન યા અલાહ—કહો.
બ્યારે કમન રાહતો મંડામો પેક મંડવા ખુશીથી બંધાયો,
રહે ગયો બ્યાનો ત્યાં મંડવા હાયે બંધીત યા અલાહ—કહો.
કહેવે દુલહન અરે મારો મોહન તમે પરથી રીત હું ૧૩ મન;
યાં મુકીને મને કંહા રહાછે બાઈને યા અલાહ.
સેરો હતો તુમારો નુરાની શું કહું હાયે તમારી જવાની;
બમો તનમાં મુગારક રહાછે સહન યા અલાહ—કહો.
સું શોભાવે આ દુલો રંગીતો બે હાતોમાં કઠન બંધેતો;
રહે ગઈ હાતમાં લાલ મેદી રંગીત યા અલાહ—કહો.
સું મુગારક ઘડી આજ જલ્વા તમે રતમાં ગયા હાલ રમવા;
યંહા મુકીને હાયે દુલહનને બેચા કરીન યા અલાહ—કહો.
કેવા જાલીમ હતા હાયે બંદાર લે લઈને છડી અલે તલવાર;
પાની સરવરને અલે લોહીથી રમીન યા અલાહ—કહો.
થઈ ગઈ રાંડ દુલહન દુખવારી હાયે કેવું થયું જન્મકારી;

મનની અરમાં ગદ્ય હાયે મનમાં રહીને વા અલ્લાહ—કહો.
 હાલ અસ્તગરનો વાથી લખું છું કેવા નાદાં હતારે કહું છું;
 જેના ગમનાં રહી પાતો ખાક મલીન વા અલ્લાહ—કહો.
 વા તમારો ગવાંરો છે ખાલી થઈ ગયા તમે કયા રતના માલી;
 જો હમેને મુજા કંઠા રહ છે બસીને વા અલ્લાહ—કહો.
 દુખ મારો નહીં કેમ ગમનાં વાં ઉમીને નહીં કેમ રમના;
 વાં રમકડા તમે કેમ ગયાછે મુજીને વા અલ્લાહ—કહો.
 વા છે ગમનો તમારો રંગીતો હાય આદ્સોસ સોહીયી બરલો;
 પાતી ૥ બદલે રેલા તુ લડુને પીછેને વા અલ્લાહ—કહો.
 ખેન કહેવે અરે ભાઈ મારો વાદ આરેછે રમનો તમારો;
 સાત રમતી હતી હું તમેને લઈને વા અલ્લાહ—કહો.
 ક્યાંત સાતે હવે હું રમુરે ભાઈ અસ્તગર કોને હું કહુંરે;
 હું વની પુશ થઈને તમેને જોઈને વા અલ્લાહ—કહો.
 ખસ ઝરીફ તુ હવેના રકમ કર તારા કેવાથી છે હાલ તુજતર;
 ચાન બન્યા ગયો ગમનો હાલ સુતીને વા અલ્લાહ—કહો.

૪૫

ગમમે સરવરકા માતમ મયારે મયા—વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ઉમ્મનકે ખાતરે હુસેન સર અપના જો કટાએ;
 દેમો તીસ્તા ગવારે ગત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ર-મે જો અસ્તગર કે તંછ હાય સદ આદ્સોસ હવે;
 નહી પાતી મીવારે મીલા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 કહેતી શાજી માને યું અયે ચીયા અખ્યાસમન;
 મુજેહ પાતી પીતારે પીલા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ખીમા સરા ઔર સમી મસ્તદે શાહે ઉમમ;
 હીયે કાલીમ જતારે જત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 તાઅને રમમે વોથા મેમેનો છપ્પને અલી;
 હીયા ખ-જરયતારે ચત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 અકબર હો પીઆસા ગુલુ ખા ગીરો બરછીકા જખ;
 કાપા અરશે ઉતારે ઉત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.
 ખતમકર તીખીયાં ઝરીફ વાસ્તે અપને હુસેન;
 સહે ર-જો બતારે બત્રા વાવેલા રોરોકર—ગમમે.

૪૬

રોરોકર સખીનારે બોલી અયે ખાખા હુસેન;

નાઝો નઅમસે મુજકો રખેગા સીનેસે ટોન લમા;
 ખાનુ અમ્મા હયે અરગરકે ગમસે ખાલી વો ઝુલા ઝુલાએરે—રોરો.
 અકબર ભાઇ પીઆરે મેરે ગયે હો કંઠા પર જલદ આઓ;
 ક્યોનય પુખી હયે ગમસે તુમારે રોરોકે નદીયાં બ હાયે—રોરોકર.
 ખાયા હુસેના ગમગીનો નાલાં કરતે હયે આહો ટુંગા;
 જલદીસે આઓ અકબર ભાઇ તુરે નઅેના પાએ—રોરોકર.
 અયે મેરી અમ્મા છાતીપે કીસકી સાઝીગી મઅેને બ;
 સમજ મનાકર ક્યોન બોલાવે હાતોંસે ક્યોન ખીલાયે—રોરોકર.
 દે ગયે દીલાસા અયે મેરે બાબાં અમતક ન આયે નઝર;
 પાનીકે ખાતર ગયેયે અચાજાં વોભી નહી આયે—રોરોકર.
 ક્યોમી હયે કીને ગલેમે રસન હયે અફસોસ તીરના દહન હયે;
 શામકે જનીબ અપના સફર હયે આખસે પએરોમે આયે—રોરોકર.
 એકો નીકાહત બીમાર આપેદ ખાલીમ બઝેરો જશ;
 તઓક બગરદન હાતો રસન હયે પાઝમે બેડી પીનાહે—રોરોકર.
 મસનદે બાબા હુટે જદાગર ક્યોદ હો અહલે હરમ;
 માહે સફરમે મુરકે અદમકો કુચ હયે અપના હાયે—રોરોકર.
 બઅેને સખીના લીખને ઝરીફ અબ તાકતે ખામા નહી;
 અઝ ક્યોંઝ બન્દા મદશરમે બેશક ચાહીએ જમત પાએ—રોરોકર.

૪૭

સર કટાયા હયે અપના કલમજી લીખને સૈયદે શોહનાકા ગમજી;
 હાલે શખ્ખીરો શખ્ખર અહમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 યાને શખ્ખર ઇમામે હસન થા પારા પારા હો જીરકા બદનથા—
 દેદી બેદાને પાળીમે સમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 વો હુસેના લકમ જીદકા શખ્ખીર ઉન્કે કબઝમે હયે સખકી તકદીર;
 જીસકા લઅો હો કલમપેર હુકમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી.
 લીખકે નામે બકરઅબ બેલાયે છોડકર શાહ મદીનાકો આયે,
 ભેદેહમરાહ અહેલે હરમજી કરતાં રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 આમીલે શામકે શાહસે સરદાર કહે અબ કીજે બચેઅતકા ઇકરાર;
 ગયે શખ્ખર તો સુઅે અદમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;
 કહે લાહોલપડ હરખે શખ્ખીર બારે દીગર ન કર અયેસી તકદીર;
 બર ન કરડુંગા સરકો કલમજી કરતા રાવીને ઇસ બ રકમજી;

શીરતો બાંધે કમર બર અદાવત દુશમને જાહેા અહલે શકાવત;
 લશ્કરે શામ ખોલે અલમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી;
 કર દીયા બાંધ જામ ચશ્મજો આખ પીવાસ કે મારે લશ્કર હો ખેતાખ,
 પહેલવાનોકા લખપર થા દમજી કરતાં રાવીને ઇસ જા રકમજી;
 શીરતો હર ચેક જવાં રતપે આયા રાહે મઝોલામે સરકો કટાયા,
 પાંચે ખુદ્દે બરીનો ઇરમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી.
 સગદેમે થા પયમ્બરકા પીઆરા શીઝને આહ સરકો ઉતારા,
 મેહમા પર હુયા ચે સીતમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી;
 ગમે શખ્શીરબી હયે ઇયાદત કરો મહશરમે હોગી શદ્દાઅત,
 ગમસે ગીરીયાં હયે અજ્ર કરમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી;
 સીનએ માદમે હયે દાગ ગમકા તનમે ખુરશીદે ખાવરકે લરઝા;
 હો ગયા ચર્ખે ગરદુબી ખમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી.
 મરકદે શાહે શોહદાકો ચેકમાર દેખ આપે અગર કોઇ જવાર;
 ચુમીએ લખસે ઉસ્કે કદમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી.
 હુરો ગીલમાના છન્ના મલાએક કરતે સુખ્હો મસા ગમ ચે બેશક,
 રાતે હયે ગમસે શાહે ઉમમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી,
 ખતમ કર ઝરીફ ચે રીવાયત મીસ્લે ખન્દા નહી ગમસે તાકત;
 ખામાકે હોગયે ચશ્મ નમજી કરતા રાવીને ઇસ જા રકમજી.

હાયે હોય બનમે કુગત બનબરન દુખ્યારી,
 ખેપ હુટે બનજ છીને સારીરે હોય—હાયે બનમે.
 છોટા નાયક અસગરકો મારે તીર કાલીમ ગુલુખીચ કારીરે હોય—હાયે
 અબી ગોદીમે મેરે તડપતા થા બે મુઝતર હુવી તીરપે ખ્યારીરે હોય—હાયે
 આજ ખુલેમે કીસ્કુ ખુલાઈ દુધ કીસ્કુ પીલાઈ પુકારીરે હોય—હાયે બન
 હયે દહનસે તેરે ખુનખરી નીલે હોટાંકે મએ તેરે વારીરે હોય—હાયે.
 તુમતો દુનીયાસે જલદી સીધારે નામ તેરા ન લેકર પોકારીરે હોય—હાયે
 ગોદ ખાલી મેરી કીનો અસગર તડપન લાગત હમે બયેના તુમારીરે હોય—હાયે
 આખે ખોલો ઝરા મેરે પીઆરે દેખો પુકતી હયે ખેવા ખીચારીરે હોય—હાયે
 શીર મએ દેખુ કહા તેરી સુરત આતી ગમસે હયે આંખો અધારીરે હોય—હાયે
 કીમ્કુ અસગર મએ કહેકર પોકારે દાગ દીલપર હયે મેરે ચે બારીરે હોય—હાયે
 છોડ ખુલેકો સોચે કમીપર કયું કરે દહનકી મએ લેચારીરે હોય—હાયે.

ક્રોધ દમકા હયે શખીર મહેમાં ચલી મકતલપે શાહકી સવારીર હેય—
 ખેવા બન ગઇ ખપા કુનખા સારા કરત બનજોરન ઘસ તરહ ઝરીરે હોય
 છીને ખાલી સડાનાકી અફસોસ તીરપે ઝાલીમ તમાચેબી મારીરે હોય
 ફર્યેજે બન્દાસે કહેતા ઝરીફ અખ કમલીશાહ ખતમકર આશકખારીરે હોય—
 હાયે બનમે.

૪૯

કરતા હયે ઝરીફ અર્ઝ યેહી અહલે અઝાસે,
 રાના હો તો રો લો ગમે શાહે શોહદાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 જીખરીલે અમી જીરકે કે જીલેકો જીલાએ;
 મલખુસ અતા સુખ હુવી જીરકો ખુદાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 ઉમ્મતકે લીએ સર દીએ ફરજન્દો ખીરાદાર;
 ધરસર ન શીરાયે કબી તસ્લીમો રઝાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 વો કાન હયે અસ્વાર જે મરકબયે પયખ્ખર,
 સમજે વો હુસેના હયે મોહમદકે નવાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 કાસમકા કંઠે જંગ મંએ શનજરફસે તહરીર;
 થા સુખ કફન ખુનસે પારગે હીનાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 દો બાનજે શખીરકે ખેસર હુવે રન્મે,
 ઝોર અરગરે માસુમને ચેક તીરે જફાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 ખરછી જે લગી સીનએ હમ શકલે નખીપર;
 સીનેમે ગુઝર પુશ્તપે નીકલીથી કબાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 જીસ વખત કલમ બાઝુએ અખ્યાસ કીયે હયે;
 મીલ અહલે દગા નહરપે કયા મકો દગાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 શખીર કહે સીત્રમે સરકાઠને મેરા,
 જીરઅતથી કાં તુજકો હું મજબુર કઝાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 જામ છીને હયે આદરતો સખીના કહી રોરે,
 કયું અહલે હરમકો કીયા મોહતાજ રીદાસે—મારે ગયે પીઆસે.
 અઝ ગોશએ દીલ ખીસ્તુ ઝરીફ દીલે નાલાં,
 ઝાહેર યે સુખન હોતા હયે આવાજે ખુકાસે—મારે ગયે પીઆસે.

૫૦

ખીશીયાં હો જીગર કયું ન ચે મઝમુને અલમસે,
 હયે અફકાકી બા શોહલે રવાં ચરમે કલમસે—શખીરકે ગમસે,

અમ્ર બસ હયે છસી ગમસે તપાં બરકે શરર બાર;
 સર પીટકે આરી કરેં હમ અબરે કરમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 શીરદોસમે કરતે હંયે મલક તાઝીયા દારી;
 પરીયાં હો સીયાહ પોશ ચલી આગે ધરમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 બહેતે હયે ગમે કુરરતુલ અયે નચેને તખીમે;
 મગ્ગાજ હંયે દો ચસ્મ મેરે ફુલઝમો યમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 મકતલમે ન અગ્ગ્યાસ ન અકબર નઝર આયે;
 સર મારકે સીલાહ સખીનાને અલમસે—શખ્ખીરકે ગમમે.
 ગમસે શહેદીકે હો ગયે કરમો બલામે;
 થે નાલા કુના ખાક અસર કાકિસો જમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 જો જુલમ અઝીદાને સખીનાપે કીયેથે;
 રોરોકે બંયા કરતીથી વો લાશઅે અમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 શીરદોસમે ઝહરાકો જો હુરને સુનાયે;
 તુકડે થા જીગર બયેનકો સુન અલલે હરમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 મહશરમે યંકી હયે સદે શોહદામે ઉકોજે;
 ગર ઇશક હો કટવઝઅે મર તેગે અલમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 ગુલઝારે જીના કયુ ન હો વીરાન ખુદાયા;
 હંયે ચાક જીગર ખુલખુલો ગુલ નવહાંખ્યાં હમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.
 ખામુશ ઝરીફે આગે નહી કીલક કો યારા;
 બન્દા તેરે ઉસ્તાદબી આઝીઝ હયે રકમસે—શખ્ખીરકે ગમસે.

૫૨

ફુલ અઉજો બેરખ્ખીલ ફૂલક હયે મીન અલક મીન અલક મીન અલક હયે
 ગમે શખ્ખીરમે સીના શક હયે રંગ ફક રંગ ફક રંગ ફક હયે;
 મકતલમે ગમકા મઅે દસ ખ્યાં હું કયુ નહરઆં બા આહો ધુગા હું;
 મુન્તશર હો કીતાબે સખક હયે હર વરક હર વરક હર વરક હયે;
 માહકે દીલમે હયે દાગ ગમકા ગમસે ખુરશીદ ખાવર હયે અમકા,
 ખુને શોહદા અફકપર શફક હયે ગમ અદક ગમ અદક ગમ અદક હયે;
 બકકો ગમસે હયે બેકારી અબ્રકી ગમસે હયે અશકખારી,
 ચર્ખમે ગમસે ચૈદા તખક હયે કીયા કલક કીયા કલક કીયા કલક હયે;
 અયે ઝરીફે દીલ અફગારો નાલાં રશક કરતે હંયે તેરા સુખનદાં,
 મુલકે શોહરામે નઝમો નસક હયે મેરા હક મેરા હક મેરા હક હયે;

અસકે મચોદાને ગમ લીકકો દક હયે રંગ ચેહેરેકા રસ્તમકે ફક હયે;
 ખચોદસે આતા મુહપે ચરક હયે બહેરે ગમમે ગરક હયે ગરક હયે;
 શાહસે કરતેથે દાવાચે આતીત્ર હયે યજીદી ઇમામનકે કાખીલ,
 શાહમે ઇસ્મે કીતના ફરક હયે કયા હમક કયા હમક કયા હમક હયે;
 ગમે છાન્ને અલીમે અઝીઝો ખાક તનપર મલી હમને રોરો,
 પહેને કમ્લીકા તનપે દલક હયે કયા કલક કયા કલક કયા કલક હયે;
 દીલ હયે માતને શાહદાસે બે ચએન આહો નાલેમે ગુઝરે હયે દીનરએન,
 અમ ગીરીયાં હયે ઔર સીના શક હયે શાને હક શાને હક શાને હક હયે,
 હયે ઝરીફે કમલ નાશ હરઆં ફએઝે ખન્દાસે હાફેઝ ખુશ ઇલહાં;
 ફતરે ગમકા વાદ અબ સબક હયે હર વરક હર વરક હર વરક હયે,

કુદરતે કાદરસ્ત ઝહે ખલ્લાક કુખે અખલાક અખલાક અખલાક,
 કીસ્મે કેયુન રાનીસ્ત ઇતલાક કીલ આદાક આદાક આદાક;
 કાફ દરશુદ નેહા કર્દે આતીક કલ ફરહાદ બે મીસ્લ આમીક.
 હાનનદ નંદ કજરો અશરાક કદર અત્યાક અત્યાક અત્યાક.
 કખ્ખ રહ હયે લેવામાં કુનીફક કમતરી રસ્ત નફસે બદીલક;
 કલ્લ દર હસ્ત મેરા ખુરસાક કસ્ત ઔરાક ઔરાક ઔરાક;
 કાલ દર હસ્ત આશક શરી ગર્દે તલ્લા મીન કુલ્લે ફાની બકાફક;
 કુખે ઇઝની અનાલબઝે અશકાક કીર ઇલ્લાક ઇલ્લાક ઇલ્લાક;
 કતરએ નુર ઝાતે અનલ હક કાદમો દરફએઝમીન નુર આશક,
 કુલ ઝરીફે ખન્દા મુરશદ બચસ્દાક કુદસી ઉશ્શાક ઉશ્શાક ઉશ્શાક;

શહનશાહે મદીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 ગાહરે રમઝ બેહેરે સખાવત માદને સીર રહુ દર ઇયાદત,
 દાદ દરસર રાહ બેચું વો બાચું ચગુના યા અલાહ—શહનશાહે.
 સર બ સીજદા નેહાદા બતકખીર વાચે મકતુલ મઝલુમ શખ્ખીર,
 શીખ્ર ખન્જર ગીરફતો નશીસ્તા બરતીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 તેગ બર ગરદનશ ચું રવા ખુદ સખ તાઅત કુદદ શાહ અફઝુદ,
 સર ન જુન્ખીદ મુખ્તારે દીને ખતીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 મરકસે કે ગમે શાહે દીકર્દે અઝ અઝાબે હશર ચું ખુર કર્દ;

હસ્તમ કચ્છોલ ખાતમે આહમદ નગીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 બહેરે-ઉન્મતે જદ દાદ સરરા જુદમ એ શુદ બહસ્તાદો તનરા,
 ખાના વીરાન અહલે હરમ બે સરીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 રહે અહમદે મુખતાર મગમુન શુદા ગીરીયા કુના વાચે મખ્સુમ,
 નચોહા ખવાંચુ અમી શુદા બહેરે સખીના યા અલાહ—શહનશાહે.
 ખામા કશ ચુ ઝરીફે સુખનવર દ્રએએ ખન્દા તુરા રોઝ મહશર;
 મમ અલમ કુન સીતમ હાચે ખાઝે બોઝીના યા અલાહ—શહનશાહે.

૫૫

ગુફત ઝમેનખ ખઆહ યા અલાહ—ગુફત.
 વાલીએ મન ખીરાદર હુસેના એ બગાયમકે હાલે સખીના;
 તીસ્ત લખ નીમજા કરદા હાલત તખાહ યા અલાહ—ગુફત.
 ગોશાહએ સખીના દરીદન ગોહરશરા ખજુદમશ રખુદન;
 ઝદ તમાયા બરખસારે ગુલચું અચે શાહ યા અલાહ—ગુફત.
 કદે ઝન્જર દર પાએ આખદ દર ગુઝુ તએક અફકન્દ હાસદ,
 ગશ દરી શુદ ખુદાયા બદરે ગયાહ યા અલાહ—ગુફત.
 કદે કુખરા ધં ગમ હાએ ખીસીયાર હસ્ત લરઝાં તપાં અસ્ક ખુબાર.
 ખાક બરસર પરાગન્દા મુએ સીયાહ યા અલાહ—ગુફત.
 દર રસન્દ હસ્ત અહલે હરમ કદે ગોફત ખાતુએ જુદમો સીતમ કદે,
 તીફલે બેશીર મકતુલ દર કલ ગાહ યા અલાહ—ગુફત.
 દર ગમે તુસ્ત હરખાર મગમુમ ખું કેશા અસ્મ અફસોસ કુલ સુમ;
 શુદમ બેવા બરાચે તો ચેઝદ ગવાહ યા અલાહ—ગુફત.
 ખતમ કુન અચે ઝરીફે દીલ અફગાર દ્રએએ ખન્દા તુરા હસ્ત ખીસીયાર
 કુનીબર હાલે મન આદશાહ ચેક નીગાહ યા અલાહ—ગુફત.

૫૬

દાદ સરશીસ ખીલ યા અલાહ—દાદ,
 ગમે શખીગે શખ્ખર અયા નસ્ત દરઝગી હસ્તોબર આસ્મા ન અસ્ત
 ઝલઝલા હસ્ત બર અરો રખખુલ જલીલ યા અલાહ—દાદ,
 હુરો ગીલમા મલક જુન્નો આદમ મુસા ઇસા સુલેમાં દરીગમ,
 આહો નાલા કુના શુદા રહે ખલીલ યા અલાહ—દાદ.
 બહેરોબર ગતરો બરકો કુલ અશખર દરી ગમ શાહેફી હસ્ત લાચાર
 બા મહોદસ હુદુસે મુકદસ દલીલ યા અલાહ—દાદ.
 દર ગુલીસ્તાનો બરગો સમર ગુલ કુમરીયો વહશીયો તએરો ખુલખુલ

નીકરે સજરે મતી ગમકુનદ જીવજીવ યા અલાહ—દાદ.
 એ કુનમ રકમ મઝમુને ગમરા ક્યોએ બન્દા એ તાજીલ યમર.
 સરવરાઈ ઝરીફ હસ્ત અબદે ઝલીલ યા અલાહ—દાદ.

૫૭

અયે સહે મસ્તે ક્યોન ગયેરઝ તો—અયે.
 નેસ્ત જુઝતો કસે ચું મદદગાર બહેરે ઇસીયાં ગમસ્ત અશકે ખુંખાર.
 તુરે અહમદ કુદામસ્ત બદરૂલ હુનએન ગયેરઝ તો—અયે.
 ગમ્મોહરે બહેરે વાહદત કુદામસ્ત દર શુન્નઅત સખાવત કુદામસ્ત.
 મનઅએ જુદો ઇકરામ આશીનો ઝએન ગયેરઝતો—અયે.
 સામેરો શાફરો મખ્ખતે કુલ તાહેરો અતહરો ખાતીને કુલ,
 નેસ્ત દરદીનો દુનીયા મરા જુઝ હુસેન ગયેરઝતો—અયે.
 માલેકે ખુદદ અશો બરીન અસ્ત શામેલે રમ્ઝ માફફે દીન અસ્ત;
 શાફ્રો રોઝે મહશર કુદામસ્ત અયેન ગયેરઝ તો—અયે.
 બહેરે અહમદ શહે કરબલાઈ ઉકદ હાયે દીલેમન કુશાઈ;
 ઈ ઝરીફ નદારદ દીગર હઝનો અયેન ગયેરઝ તો—અયે.

૫૮

વાએ તીફલક ચેકાર મન અઝતો—વાયે
 વહમ પરદાઝ બેહતઅએ ખુશખુ વઝતે અશઆર મઓ ઝુનીઅતગો
 વરફે સુખનમ બેહ અઝ શએર દારદ નીગાર મન અઝતો—વાયે.
 વા મકુન અઝ નીકામે સીયાહ ર વએલે મુદખલ મશઓદીદ હરસુ,
 વાકબ શેર રમ્ઝે બેખી ગુલઓઝાર મન અઝતો—વાયે.
 વાહેદે હસ્ત મુકલમી ગો વકત માનદ બદા હમ ચુની ગો,
 વલદીઅત બહેકે અયેનએને તુરૂલખસાર મનઅઝતો—વાયે.
 વાલીયમ મુલકે માહલખએ ખુશ ગો વારેસે સુખન ગુલગુબેહ અઝતો.
 વરકે અરઝો સમાહસ્ત દીવાં શઆર મન અઝતો—વાયે
 વાઝગું સનઅતે શએરે મનગો વકફ દારદ ઝરીફ સુખનગો,
 વાહમ પરદાઝ મત્લા બઓબે કરાર મન અઝતો—વાયે.

૫૯

મુફત મુખ્હે નસીમ યા અલાહ—મુફત.
 રફત બાદે ખીઝાં દર ગુલીસ્તાં નખ્ખે ગુલ અહમદી શુદકે વીરાં,
 માલેકે ફકરે જખત નઇસુન મુકીમ યા અલાહ—મુફત.
 શમ્સે મોહરે નખુઅત મોઅઝઝમ અન્જુમે તુરે ખાતુને અકરમ.

હસ્ત ખુરજે અસ્ત શાહે ઇમ્તુલ કરીમ યા અલાહ—ગુફત.
 દાદ સરશાહ અઝ બહેરે ઉમ્મત એ સખાવત બધ દર ઇબ્બાદત,
 મનબએ લીલમ તીક્કઅત સલીમો અઝીમ યા અલાહ—ગુફત.
 ગમે શખીર ખર ઇન્સો બ નસ્ત બહેરેખર હુરો ખીલમા દરઆનસ્ત,
 ફએઝ અદલે અઝાકુન અતાએ અલીમ યા અલાહ—ગુફત.
 ખામા કશ અમે ઝરીફે ઇગર ચાક દરગમે શાહુદી શતી ગમનાક,
 મશો અઝ બહેરે ઇસોયા સુ દરદા નદીમ યા અલાહ—ગુફત.

૬૦

બહેરે ગમ દર ગરીક શખો આશક—બહેરે.
 ગમે સૈયદે શોહદાસ્ત ખરલક આરઝો અફલાક લરઝદ મુતલક,
 ખુન દર કલ્બ હાએ કે બએતુલ આપીક શુદ સાદેક—બહેરે
 રીના શકુલ કમર ચુ દરીદન હમત ગસ્માન મન ખુ ચરીદન;
 લખત દોલ અન્દે મીઝગાન બેરુપ અલીક મન ફાએક—બહેરે.
 દાદ સર સરગરાદર ઇબ્બાદત મસ્ક દર હસ્ક કરદન શુબ્બઅત;
 કારેફે રમઝે મીનકુલ્લે ફજળ અમીક દર શાયક—બહેરે.
 કુદવ તુસ સાલેકી તુરે અપે નપેન ઇગરે ખાતુન અતીશાહ હુસનઅન
 ઝીક અશાફદો અન લાઇલાહા તરીક કિનાતક—બહેરે.
 ફએઝ બન્દા ઝરીફે હરત લાહદ મારેફત દાદ દર રમઝે વાહેત;
 કંદ મન અફે હલ મસ અલાહા દકીક ખીખાલેક—બહેરે

૬૧

ફાએલાતુન ફઉલો મફલિન—ફાએલાતુન.
 ફાએલાતન મફાઇલો ફએલન, ફાએલાતન મફાઇલો ફએલન,
 ફાએલાતન મફાએલો ફએલન ફઉલ મફલિન—ફાએલાતન.
 સેગએ જમઓ વાહેદો ગાયબ અલમુઝાર્યા મુરબ એન તકારબ;
 હસ્ત બહેરલ ખરી કુલ મુસ્દસ હુસુલ તખ્તીકુન—ફાએલાતન.
 તએ કુનદ વાદીએ પએક ખામા શરહ મઝમુન પએરાઇ બમા;
 શતી ગવ્વાસ બહેરે મુકદર દકુલ કીસવત હુન—ફાએલાતુન.
 પુશતો પાએસ્ત દીવારે અશઆર દરઝખાં ને નકુસ્તીઝે મેમાર,
 કરદને શએર ઓઝાતો મીઝાં ઉસુલ બાકરેલન—ફાએલાતુન.
 હરફે મુતહરરેકો લખ્ખો માની પએસુબુકતર ઇઝાફત નેહાની,
 કારીયા દાં રવી હાલે ફાઇલ ફઉલ મફલિન—ફાએલાતુન.

ફાંચે ખન્દા શુદ્ધ અફસરેસર બર ઝરીફ હસનખા સુખનવર,
નઝમો નસ્કો દરીઘતેલદે હુલુલ શીરી સુખન—ફાંચેલાતુન,

૬૨

બગો અઝમન રદીફ યા અલાહ—બગો

શએરે મઓઝુ બમરદરો દન તન ફાંચેલુન ફાંચેલુન ફાંચેલાતુન;

બહેરે સાલીમ વતદ અન્દરીને ખરીફ યા અલાહ—બગો.

ખામઆતી વો મઝમુનો તખ્તી ચું સુખન મુઝમલીલ તાબસુદતી;

મકુન શરહે કવારીઝે તખ્તે શરીફ યા અલાહ—બગો.

ચું ઝમીરો મીસાલશ નઝરકુન હાલે મુઝરીફ ખીલ ફેલ પુરકુન;

અઝરવી શામીલે અમ્રો નેહી ઝઘફ યા અલાહ—બગો,

મુફતન અઝશએરે દાનીસ્તને ખુબ માઝીયે મુતેલકો બેખી મરગુબ;

મુસ્તકન્દ શેરે શાયર બલખઝે લઘીફ યા અલાહ—બગો,

સનઅતે શેઆર તૌશીહ દાનદ ઇઝઝતે બયેતો મીસરા રૈહાનદ;

ફાંચે ખન્દાસ્ત હરઆં કલમ કશ ઝરીફ યા અલાહ—બગો.

૬૩

બઝમે દીને સીરાજ યા અલાહ—બઝમે.

બેઝીયા કદ શુલખીરે ઝાલમ શમ્સ તીશઅત વો ફૈયાઝે આલમ;

શુદ્ધ વીરાન શખ્ખીર બા તખ્તો તાજ યા અલાહ—બઝમે.

દુરે દરીઆયે વાહદતો કસરત મકખીલે રખ હુતુરે નખુઅત,

ગમે શખ્ખીર શુદ્ધ દરદીલમ લાઘજાજ યા અલાહ—બઝમે,

અનખુમે અખં મેહેરે સખાવત ગૌહરે લગઆં ખાતુને બખત;

કલ્લ શુદ્ધા હુસેનમ મુકદ્દર મીઝાજ યા અલાહ—બઝમે.

માદને નુર તઓહીદ ઈરફાં મશઅલે વુદ અકલીમે ઇમાં;

તાઅને પન્જગાના રેસાનદ ખીરાજ યા અલાહ—બઝમે.

ઈસુખન દુરરેનાસુફતા શુફતી ફાંચે ખન્દા બગો ચું ન હુફતી;

અયે ઝરીફ ઇકે મઝમુનેગમ હસ્ત ખાજ યા અલાહ—બઝમે.

૬૪

કુન દોઆ મુસ્તશખ યા અલાહ—કુન.

બહેરે અહમદો હએદરો ખાતુઆલો અસ હાખ ઇઅમ્મ ખીશનું;

ગોયખ નસશન મીનલલાહ ફતહુન કરીખ યા અલાહ—કુન.

ખખને ખએબર શીકન શેરે યઝદા અયે હુસેનો હસન શાહે દૌરા;

સમા મઝમુને મશહું અબ્બો ગરીબ યા અલાહ—કુન.
 બામમા મઝોન ઝયેનુલ અબ્બાહમ બાકરો અસ્કરી મુસા કાઝમ;
 દારમ અલદ્રાઝ મત્રુઝ અય્યેનુલ અદીબ યા અલાહ—કુન.
 એ બગાયમ ગમે હાને શાહ કુલ્લે શયેધન કદીરન ઇલાહ;
 મરદમે ઝખમે ઇસીયાં ઇલાજે તખીબ યા અલાહ—કુન.
 ચઝગમે ઇસ્કે અલાહ કુશુદા ચું બહારે ખીઝાં ગુલ ફસુરદા;
 બરગો શજરો વોકુમરી ચો હમ અન્દલીબ યા અલાહ—કુન.
 મોનીસો યારો દીલદાર ગમખવાર ખેશો મુસ્તાક જુમલા હવાદાર;
 ગગ અરાનન્દ શાહ બઘદો કરીબ યા અલાહ—કુન.
 કાદરે બલક બરમુગો માલી બરી બન્દા કરમ કુન ઇલાહી;
 ખીસ્તુ અઝે ઝરીફે યા રસુલેહ હખીબ યા અલાહ—કુન.

૬૫

બગો અઝ કમલીશાહ ઇસ્ક અલાહ—બગો.
 વાદહાં કુન દીવા હન્દે અલાહ બર ઝખાં નાતહુ રમુલ અલાહ;
 બાદ બાયમ જમારા રાયશામે પગાહ ઇસ્ક અલાહ—બગો.
 સર ગુરો હમ બલીલા બઝારી ઇઝતી ચો હમ અદાતત સુમારી;
 બાનવારા દીગર ખાકીચો જોગીશાહ ઇસ્ક અલાહ—બગો.
 મજનુ નાનક બગોઇ બઝગરા બાકટોરીશાહ દીગર મલંગરા;
 નીઝ સીદી ઝુનકશાહ કુતમ ઇઝઝોગ્નહ ઇસ્ક અલાહ—બગો.
 જોગ અદાબ તસ્લીમ હરમ્યાં બન્દગીયો સલામ બઝીશાં;
 ઇસ્ક મુજરા બઝીફરદા દાની નીગાહ ઇસ્ક અલાહ—બગો.
 ફજોઝે બન્દા ઝરીફે અઝાદાર અઝ ગમે શાહે શાહદાદીલ અફગાર;
 અશકારા બ અઝ્ઝાનહી ગમકુલાહ ઇસ્ક અલાહ—બગો.

૬૬

જોલ લખ પહેલેકાહ ખીસમીલ્લા બાદ નાતે નખી શરીયુલાહ;
 કમલીશાહકે તરફસે હો વલ્લાહ જમઆ પુકરાકો હયે ઇસ્ક અલાહ.
 જોગી ખાકી બઝગ જૌર નાનક કમલીશાહ સીદીમજનુ વો દીપક,
 જૌર અગેટીશાહ બુદલીશાહ ઝીરક ઇસ્ક અલાહ ફસમ્મા હોખીલ્લા,
 બા નવા હયે દીગર હયે ઝુનકશાહ હો જલાલી કસેરી શાહ હાશા;
 હફત અકસામસે હો તમાશા કાલુ મીનકુલ કહો ઇસ્ક અલાહ.
 ફીસ્તી શાહકો કહું જૌર મત્રકકો જૌર ભગતી વો તબસી તીલખકો
 મટકીશાહ જૌર ચંદુર ભુજગ કો હયે હીકમબરશાહકો ઇસ્ક અલાહ.

મેલ હરયેક કે જો સરગુરો હ'યે ક્યાં ભંડારી વોધજની સભી હ'યે,
 હો અદાલત ખલીફા બતરફી સીરરે હક રમજ બા ઇશક અલાહ.
 હમ હ'યે દસમાસી કુકરા અઝીઝો નીકલે માહે મોહરમમે દેખો,
 ગમે હુસનઅેનમે હમ ખુદી ખો દાલે કમલી ગલે ઇશક અલાહ.
 બન્દા ખાદીમ હ'યે સૈયદ કમલ પોશ બન્દા હ'યે કાદરી મુનલો ધરગોશ,
 ફઝેજે લસ્સાંસે શુદતારી કર નઅોશ બન્દા હરબાં કહો ઇશક અલાહ.

૬૭

ફાતેહા.

મોમેનો હક કર નઝર દીલસે પડો ફાતેહા,
 સુરએ કુલસે મગર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.
 બર શહે બતમે નખી ઝૈર ચહાર ચારબી,
 ફાતેમા અતહરકિપર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.
 બુમલા શહીદાને મન પન્ગતન હુસનો હસન,
 બર હમા તીશના જીગર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.
 બન્દા કર ખામે દરદ પડતુ મહમ્મદપે કુદ;
 ફઝેજે લસ્સાંહો અગર દીલસે પડો ફાતેહા—મોમેનો.

૬૮

શાહજી હમ દીલ જલે ખાક લે મુહપે મલે,
 પાંઉનંગે સર ખુલે કમલી પેહેનકર ચલે—શાહજી.
 લેતે હુસેનાકા નામ ઝૈર હ'યે ખારા ઇમામ,
 ગમમે હો બેખુદ તમામ દીલકે કુટે આખલે—શાહજી.
 આપે અદમસે યહાં જાતે હ'યે કરબજ મીયાં,
 શાહજી સુનીઓ બ'યા આતીશે ગમસે જલે—શાહજી.
 આપેયે તત્હીર ખી' શાનમે જીન્કે યકી,
 લાયે હ'યે રહુલ અમી ઇઝઝો શરફ દેખલે—શાહજી.
 નુરે મહમ્મદ રસુલ જીએ અલીઓ ખુતુલ,
 ખાતમ શાહદત નઝુલ હકને કીયા જાનલે—શાહજી.
 બહેરે હમ્મત ઝુલફરામ ખચેશો અકારબ તમામ,
 સર હ'યે કટાએ ઇમામ તાઅતે હકમેવલે—શાહજી;
 બન્દા ઝરીફકો હુસેન ફઝેજે લસાંસે ચે બચેન,
 ગમસે તહી દીલકુ ચચેન મકસદાં દીલકે મીલે—શાહજી.

રીવાયાતે આકી.

આજ અયે ગમ ઝઢો અહમદકા સરીના દુબા,
 આકમે હમેદરે સફદરકાં નગીના કુબા;
 હીદમ દરીઆએ રીસાલતકા વો થા દૂર બેશક,
 રમ્મે અસરારે હલાહીકા ખઝીના દુબા;
 સર બુદા તનસે કીયા ઇખ્તે અલીકા હસદમ,
 ખુદસે આપ્ત સદા માહે મદીના દુબા;
 કહેતેયે ઝએનખો કુલસુમ બઆહો ઝારી,
 મરદીશે ચખ્ખસે બાબાએ સકીના દુબા;
 ગાદરે માની મીલી ફરેએ લેસાંસે બન્દા,
 મહેરે ઇરફાંમે ઝરીફ કાઢકે કીના દુબા;

૭૦

આજ મકતલપે ચડે રસ્તમે દૌરાં કીતને,
 દેખ ઉન્કો હુવે બેદીન ગુરેઝાં કીતને;
 ઝુલ્મ ક્યા કાસમે નૌશાપે કીયે હયે ઝાલીમ,
 તને અતહરપે લગે બરછીકે ઝખ્ખા કીતને;
 આકે મએદાનમે હમ શકલે પયમ્બર હસદમ,
 ચેક અકબરને કીયે કલે ચઝીદાં કીતને;
 આયે અખ્ખાસ અલમદાર અલમ લે અપના,
 ખખ્ખાફે અખ્ખાસસે કાફર હુવે બેખાં કીતને,
 હાલ અરગરકા લખ્ખોકો બતાયે શખ્ખીર,
 દેખ અરગરકો લખ્ખાં મારે હયે તીરાં કીતને;
 સર દીયા રાહે ખુદા અપના બરાયે ઉમ્મત,
 વાયે શખ્ખીરકે ઉમ્મતપે હયે એહસાં કીતને;
 બન્દા ઉસ્તાદકે અશઆરકો સુન કર અયે ઝરીફ;
 શહેરે મખ્ખઈમે હુવે ખાદીમે લરસાં કીતને.

૭૧

મહેતર હયે દીલા, કીજએ વા, સુખ્ખકી શમશીર,
 ખતલાઈએ જૌહર, બઝમે શોઅરામે, મઝમુ બફસાહત,
 અહવાલે ગમે સૈયદે શોહદા કર તાહરીર;
 મા ખતમે પયમ્બર હો મુજકો સલાહમે શીરદોસ ખતાખત,

જળ હઝરતે મુસલીમકા મીલા શાહકો નામા;
 ખુશ હોકે તમામી યારાને દીલીકો ખત પડકે સુનાયે,
 કુરૂકે તરફ કઝદ કીયે હઝરતે શખ્ખીર;
 હમરાહ લે લફર, જળ કરખો બલામે, આયે બજમાઅત,
 ઇસ અરસેમે યેક કાસેદે ગમ દીદાને આયા,
 થા દીદએ પુરનમ બા નાલઓ અફગાં ઇસ તરહ સુનાયા,
 યા ઇખતે અલી કુરીયે લાકરી હયે બેપીર;
 લે હાતમે ખન્જર, કી મકરો દગામે, મુસલીમકી શાહદત,
 મે સુનતેહી ચેક આહ ડાયે પીટકે સરકો,
 ઔર યું હુવે ગોયા પરદેસમે જનકર મુસલીમ ગયે મારે;
 પેશ આયા વહી જો થા લીખા કાતીબે તકદીર,
 હો સાખરો શાકર, તુમ જોરો જફામે દીગ્ગન બઆફત,
 શખ્ખીરસે આકર મીયે જળ શામકે સરદાર,
 ઔર લાયે જંબાપર વો જાહેલે મુતલક, ઇસતરફકે ગુફતાર;
 કયું બઝેઅતે હાકમમે કીચે આપને તાખીર,
 રહેલત કીયે શખ્ખર, હયે મુલકે બકામે, વાલીએ ઈમામત;
 હઝરતને કહે ઉન્સે કે અયે દુશ્મને ઇમા,
 મઝે જીગરે મહમ્મદ હાકમકી તુમારે બઝેઅત કરે કયુકર,
 નાઝીલ કીયા અલાહને જો આયતે તત્હીર,
 બસ આલે પયખ્ખર કી વરફા સનામે સુન છોડો જહાલત;
 મે સુનતેહી મલઉન કીયે જંગકો આગાઝ,
 હાઝર થે તમામી શખ્ખીરકે યારાં મયેદામે સફારા,
 લે કાસમે નૌશાહ યલે હાતમે શમશીર,
 ચેક તરફસે અફખર મઝેદાને વેગામે આયે બઅદાવત;
 અખ્ખાસ અલમદારકી જીસદમ ચલી તલવાર,
 ચેક વારમે દોચાર અકસર હુવે અસવાર દર ફૌજે સીતમગાર,
 જળ પાયે શાહદત તો હુસેના હુવે દીલગીર;
 સળ અહલે હરમપર હઝરતકી સરામે બરપાયી કીયામત,
 કીસ તરહ રકમ કીજીએ ગમ ચશમ હયે પુરનમ,
 ન કીલકકો યારા કીરતાસ હયે પારા બેહોશહું ગમસે;
 બેશક હયે ઝરીફાંકે મઝામીનમે તાસીર,
 ક્યા પડતે હયે ખુશતર થે બઝમે અઝામે લીખતાઝા રીવાયત.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંપનીએ

પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો.

શાળોપયોગી પુસ્તકો.

રૂ. આ. પૈ.

સેન્ડક્રી મહેનના મિનીંગ (૧૫૦ પાનાના)	૦ ૧૨ ૦
રોયલ રકુલ પ્રાધમરના મિનીંગ	૦ ૪ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૧ લાના મિનીંગ	૦ ૬ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૨ જના મિનીંગ	૦ ૮ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૩ જના મિનીંગ	૦ ૧૦ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૪ થાના મિનીંગ	૦ ૧૦ ૦
રોયલ રીડર નં ૦ ૫ ખાના મિનીંગ	૦ ૧૨ ૦
હાવક્રીત પ્રાધમરના મિનીંગ (મોટો)	૦ ૪ ૦
હાવક્રીત અંગ્રેજી ખીજ ચોપડીના મિનીંગ	૦ ૬ ૦
ફારમી આમાદન નામાનો અં ૦ ગુલ તરજુમો	૦ ૨ ૦
શાળોપયોગી ડ્રાઇકો	૦ ૧ ૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૧ લાના મિનીંગ	૦ ૬ ૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૨ જના મિનીંગ	૦ ૮ ૦
ન્યુ રોયલ નંબર ૩ જના મિનીંગ	૦ ૧૧ ૦
ન્યુ રોયલ પ્રાધમરના મિનીંગ	૦ ૩ ૦
શોર્ટ સેન્ટેન્સીસ (અંગ્રેજી અને ગુજરાતી)	૦ ૨ ૦
બાળમિત્રના મિનીંગ	૦ ૩ ૦
બાળ ચિત્રપોથી અથવા ગુજરાતી પેહેલી ચોપડી...	૦ ૧ ૦
વિકારની નોટસ	૦ ૧૨ ૦
લેખ્યસંકલનની નોટસ	૦ ૧૨ ૦

વારતાઓના પુસ્તકો.

ગીરધરકૃત રામાયણ ...	૨ ૮ ૦	રીડલ શીખવાની ચોપડી ...	૦ ૮ ૦
જનગંધર આખ્યાન ...	૧ ૮ ૦	ક્રીકેટ ગાઇડ ...	૦ ૧ ૦
મદાલસા આખ્યાન ...	૦ ૮ ૦	દરેક માણસ જાતે વૈદ... ૧	૦ ૦ ૦
સ્ત્રીવિલાસ ગરબાવળી... ૦	૮ ૦	કલગી ગાયન સંગ્રહ ...	૦ ૧૨ ૦
દલપત અને ધનપાળની વારતા ...	૦ ૨ ૦	મુરખાની વારતા ...	૦ ૧૨ ૦
સજ્જનતા મેળવાના સાધન. ૦	૨ ૦	અભીમન્યુનો ચક્રવો ...	૦ ૮ ૦
પાર્વતિ લક્ષ્મીજીનો સંવાદ ૦	૧ ૦	ઓખાહરણ ...	૧ ૦ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૧ જુ	સુધન્વા આખ્યાન ...	૦ ૬ ૦
વલ્લભકૃત કાવ્ય પુસ્તક ૨ જુ	૦ ૧૨ ૦

ત્રેમરાય અને ત્રેમગવરી ... ૦ ૪ ૮

ઉરદુ હરકમાં જાણેલા પુસ્તકો.

તોલકુએ દીલઝીર અનન્નરા	૦	૧	૦	નયરગે ધરક	...	૦	૪	૮
ગુલશને ખાહાર અફઝા...	૦	૨	૦	દાદે દરિયા...	...	૦	૩	૦
નકશે સુલેમાની	...	૦	૨	૬	નતીજાએ અસ્મત	...	૦	૩
અન્નમે સુખાવન	...	૦	૫	૦	ગુલશને ખેનઝીર	...	૦	૪
અલીખાખાને ચાલીસ ચોર	૦	૩	૦	અફઝીરે આઝમ	...	૦	૪	૦
ગુલશને ખેદાદ	...	૦	૩	૦	ગુલેખકાવલી નહ	...	૦	૪
ગુલશને ખેખાર	...	૦	૩	૦	પાતમનાહ	...	૦	૪
લયેલી મળનુ	...	૦	૨	૦	માહમુદશાહ મળનવી...	૦	૪	૦

નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને ખેખાર ઉર્દુ તમાશાએ પુરખાર (કે જેની અંદર નવ ઉરદુ ખેલો, ખે જલસા, બંદગીઓ, અન્નરાના ગાયનો, તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ મજલોનો સંગ્રહ કીધો છે.	૧	૪	૦
ચંદ્રસેન ને ચંદ્રપ્રભા નાટક	૦ ૬ ૦
પ્રંદા દુઃખદર્શક	૦ ૬ ૦
છેલ સેલાળી અને વિક્રમ ચરીત્ર નાટક...	૦ ૬ ૦
તમાશાએ નતિજાએ અસ્મત	૦ ૬ ૦
અન્નમે સુખાવન (ઉર્દુ બાદશાહે ખોદાદોસ્ત)	૦ ૫ ૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (પાંચમી આવૃત્તિ)	૦ ૪ ૦
તમાશાએ ચાંદખી...	૦ ૪ ૦
મકેઝના (ઉર્દુ અફઝરે ચરતર)	૦ ૪ ૦
તોલકુએ દીલઝીરા (ઉર્દુ નહ ઇન્દર સભા)	૦ ૨ ૦
સોખતે અસર અથવા મોહન દુઃખદર્શક	૦ ૩ ૦
નયરગે ધરક	૦ ૪ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ	૦ ૩ ૦
ગુલશને ખાહાર અફઝ (ઉર્દુ નહ ઇન્દર સભા)	૦ ૨ ૦
ગુલેખકાવલી નવી	૦ ૪ ૦
અન્નમે સુખન (ઉર્દુ તીરીયા ચરતર)...	૦ ૩ ૦
ગુલશને ખેખાર (ઉર્દુ ખુલખુલે ખીમાર)...	૦ ૩ ૦
અલીખાખા ચાલીસ ચોર	૦ ૩ ૦
દાદે દરિયા (ઉર્દુ બાદશાહ ખુદાદાદ)	૦ ૪ ૦
ધરક નવ બહાર (ઉર્દુ ચંદ્રપદન મોહીયાર)	૦ ૨ ૦
નંદરાજા અને સતિ સુલોચનના ગાયનો	૦ ૨ ૦
લયેલી મળનુ	૦ ૨ ૦
મુવ આખ્યાન ખેલમાં ગવાતા ગાયનો	૦ ૧ ૬
હામાનતા ખેલના ગાયનો	૦ ૧ ૬

રસીકનો અતી રમુજ દારસ	૧ ૦
આત્મિક શકરખી તથા ગુરુજીની મહામહત્તો દારસ	૧ ૦
શ્રીકૃષ્ણવીલાસ ગાયન	૨ ૦
મોતીશા અને દાહી વહુનો દારસ	૨ ૦
જલસએ સનોખર	૩ ૦
અકસીરે આઝમ (ઉર્દૂ તીલસમાતે સુલેમાની)	૧ ૬
આપરાબ હાંડાના ગાયન	૧ ૦
બેરથરીના ગાયન	૧ ૬
ગુલીસ્તાને ખાન્દાને હામાન	૪ ૦
ગુલીસ્તાને રાગ ભાગ પેહેલો. (પ્રખ્યાત ગાનારીના ગાયનો).	૩ ૦
ફસાનએ અબ્બાસ	૪ ૦

ખીજ નાટકનાં તથા પરચુરણ પુસ્તકો.

દિંદુસ્તાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧, ૨, ૩, દરએકનો.	...	૧ ૦ ૦
સીતમે હાંમાન ઉર્દૂ ફરેએ અબ્બાસ	...	૮ ૦
અંજમે ઉલ્લત ઉર્દૂ હુમાયુન નાસીર	...	૬ ૦
જફાએ સીતમગર	...	૬ ૦
બેનજર બદરે મુનીર	...	૪ ૦
પુરત ભગત	...	૪ ૦
હાતમખીન તએ ઉર્દૂ અફસરે સખાવત	...	૬ ૦
હન્સાફે માહમુદશાહ ગઝનવી	...	૮ ૦
ગુલમે અઝલમ ઉર્દૂ જૈસા બો વૈસા લો	...	૬ ૦
ફરેએ રીતના ઉર્દૂ ચાલતે જર...	...	૬ ૦
સએફુસ સુલેમાન	...	૬ ૦
ખવાબે મોહખ્યાત	...	૬ ૦
અબ્બાસેપાતે પરસ્તાન...	...	૬ ૦
ગુરે રાઝદશાહ	...	૬ ૦
તીલસમે જોહરા	...	૩ ૦
જાંગીરશાહ જોહર	...	૩ ૦
શકુન્તલા	...	૩ ૦
સદેવંત સાવલીંગા	...	૧ ૬
ક્રોમસેન રસીકના ગાયન	...	૧ ૦
ઓખાદરણનો ઓપેરા...	...	૧ ૦
૩૬૬ મણી હરણ	...	૧ ૦
ગોપીચંદ નાટક (ગુજરાતી)	...	૬ ૦
મૃચ્છકટીક નાટક	...	૮ ૦
કરણ વેલાના ગાયન	...	૧ ૦
મદાલસા	...	૧ ૦
વીરસિંહ ચંદ્રિકા	...	૧ ૦
નારાયણરાવ પેશવાનો ખેલ	...	૩ ૦
છપરતે અફઝા	...	૩ ૦
શાહજાં શાહપરી	...	૨ ૦
ગુલબહારે મુનહરશાહ	...	૨ ૦

એ સિવાય દરેક જાતની નાટકની, વારતાઓની, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, ઉર્દૂ, ચોપડીઓ પણ મળશે. જયાંય લેનારને કમીશન ધણુંજ સાર આપવામાં આવશે.

મેહતા જમનાદાસ ભગવાનદાસની કુંખની,

મેનેજર—જમનાદાસ ભગવાનદાસ,

ટેકાણું—મુખ્યમંત્રી ભુલશ્વર આગળ.

ઝહેર ખખર.

લેવો તો જરૂર-ધ્યાન રાખી-આખરવેર વાંચી જાઓ ખીસાદ માત્ર આઠ આનાની છે. વાસ્તે લેવો વાપરો અને ખાતરી કરો. ખચીત ફાયદો થશે.

ધણી એક જાતની અકસીર દવાઓ વેચવાની છે. કે જે દરેક માણસને રાખવાની જરૂર છે કારણ કે ધણીજ ફાયદાકારક છે, અને વળી ગરીબોને લેવાને સગવડ પડે માટે કીંમત ધણી જુગ રાખી છે. આ દવા હમોએ લાંબા વખત સુધી અજમાએસ કીધા પછીજ બહાર કાઢી છે, અને જે દરદીઓએ એનો ઉપયોગ કર્યો છે તેઓને તરતજ ફાયદો માલમ પડ્યો છે.

(૧) તાપની દવા.

(એક સીસીના આના ૮.)

આ દવા ૭ દિવસ સુધી ચાલશે. અને ઠાઠખી જાતનો તાપ અથવા બોખાર દૂર કરશે, અને વળી તેની સાથે બગડી ગયેલું લીવર અને લોહી સુધારશે. દરદીએ ત્રણ ચાર સીસી વાપરવાની અવશ્ય જરૂર છે. અને ત્યારપછી તેનો ગુણ તરત માલમ પડશે.

(૨) સંધી થા અને લખવાના દરદા સાડ

આંગને મસલવાનું (લોનીમેન્ટ) તેલ તથા ખાવાની ગોલી.

(બે સીસીના આના બાર)

આ તેલ આંગને મસલવાથી અને આ ગોલીઓ ખાધાથી વાનું તથા લખવાનું દરદ જાય છે, અને ગમે તેવા અસકા અથવા પેન મારતી હોય તેને જરૂર દૂર કરે છે. એક દિવસમાં બે ત્રણ વખત મસલવાથી તથા ગોલી ખાધાથી ખચીત ફાયદો થશે.

(૩) ખાંસીની ગોલીઓ.

(એક સીસીમા આના ૭.)

આ ગોલીઓ ધણીજ અકસીર છે. અને ગમે તેવા ઠંડાથી બે-બાર થઈ ગયેલા આદમીને દહાડામાં બે ત્રણવાર લીધાથી આરામ થાય છે.

(૪) બેલાખની ગોલીઓ.

(એક સીસીના આના છ.)

આ ગોલીઓ ઝાડો લાવવાને ઘણીજ અકસીર છે એ ગોલી રા-
તના મુતી વખતે લીધાતી વગર દુખારો કરવે ઝાડો સાફ આવેછે અને
લીવરને ધણેજ ફાયદો કરે છે.

(૫) વાયોલેટનું દાંતનું મંજન.

(એક સીસીના આના છ.)

આ મંજન લગાડવાથી મોઢોડાનો દુર્ગંધી વાસ દૂર થાય છે. ખા-
રામાંથી કોઈ જાતું હોય તે બસ થાય છે. અને સુંઝેલા ખરા નરમ
પડે છે. અને વાપરનારને બોખાર લાગુ પડે તેનો પણ અટકાવ કરેછે,
અને સહેજ સાજ બોખાર હોય તેને પણ મટાડે છે, જરૂર પડે તો દહા-
ડામાં બે ત્રણ વાર ધસવું.

(૬) દરાજનો મલમ.

(એક દાખડીના આના છ.)

આ મલમ દહાડામાં બે વખત અથવા એથી વધારે વખત લગા-
ડવાથી કાઠબી જાતની દરાજ અથવા ખરપસુ મટે છે, એટલુંજ નહીં
પણ આ મલમથી ખરપસુનો રોગ તદન નાશુદ થાય છે, અને લગાડવાથી
આગ પણ બળતી નથી.

(૭) હજમીઅતની ગોલીઓ.

(એક સીસીના આના છ.)

આ ગોલીઓ ગમે તેવા સખબથી ખાધું હજમ ન થતું હોય તો દ-
હાડામાં બે ત્રણ વખત ખાનું ખાધા પછી લેવાથી ખાધું પાચન થસે,
અને ભુખ પણ લાગશે. આ ગોળી છ દિવસ ચાલશે.

તાજે કલમ—વરાકોએ ઉપલી દવા વાપર્યા પછી મેહરબાની કં-
રીને તેના સારા અથવા માઠા ગુણવિશે તેના બનાવનાર મીં. ફરામજી
હોરમસજી જમુજીના નામથી બેરીંગ ડાગળ લખી મોકલવું; ઠેકાણું—
ધોખી તલાવ દસવાડી ઘર નં. ૫૧

ઉપલી દવા મળવાના ઠેકાણું.

આ દવાઓ ભુલેશ્વર આગળ મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાની દુકા-
નીની દુકાનેથી, અથવા તેના બનાવનાર મીં. ફરામજી હોરમસજી જમુજી
સાસેથી, ઠેકાણું ધોખી તલાવ દસવાડી ઘર નં. ૫૧.

જમનાદાસ ભગવાનદાસ કું.

(સોલ એજર) ભુલેશ્વર, મુ.ખર.

